

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца **Веселин Мрдак,**
- пуномоћници оштећених **Наташа Кандић и Славица Јовановић,**
- сви оптужени и
- њихови браниоци адвокати: **Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Игор Олујић бранилац опт.Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Жељка Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац опт. Дарка Перића, Бранко Димић бранилац опт.Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт. Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт. Александра Николаидиса.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 38 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла су два сведока Славе Стојанов и Камбер који Служби за сведоке тврди да он није то лице, па сада ћемо прво овог Камбера да видимо да ли је случајно, јер ми је Војно безбедносна агенција доставила адресу неког лица.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: У једанаест сати бих изашао, молим за дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мења ко?

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Колега Бранко Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо одмах да видимо пошто оптужени знају Слободана Камбера, зна га Крњајић, зна га Милан Девчић, па ако то није тај човек да га одмах, да не губимо време. Слободан Камбер, али ја и нисам тражила под тим именом и презименом, него сам тражила по његовом опису послова из тог периода. Нека уђе прво Славко или Слободан Камбер како већ. Овде је нама доставила Агенција, Београд, улица Цара Душана бр.2., је ли 1940. годиште, Ви га знате Димитријевићу, је ли Слободан Камбер 1940.годиште? Па можда је то тај човек. Ево сад ћемо решити дилему. Дobar дан. Слободан Камбер или Славко Камбер?

Сведок СЛАВКО КАМБЕР: Славко Камбер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко.

Сведок СЛАВКО КАМБЕР: Грешка очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови оптужени који знају је ли то тај? Не? Није. добро. Па вероватно имате неке везе са војском јер ВБА мени доставила ове податке.

Сведок СЛАВКО КАМБЕР: Са војском никакве, никакве.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приступио Славко Камбер који изјављује да нема никакве везе са војском и да је вероватно погрешна информација да он треба да буде сведок у овом предмету, а оптужени Миодраг Димитријевић, Жељко Крњајић који знају Слободана Камбера изјављују да то није то лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се Вама извињавам али тако се десило да су ми ови из ВБА послали откуд Вас, не разумем.

Сведок СЛАВКО КАМБЕР: Имам везе само са грађевинарством и ни са чим другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

Сведок СЛАВКО КАМБЕР: Па не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете. До виђења.

СВЕДОК СЛАВЕ СТОЈАНОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стојанов.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Добар дан, ја сам Стојанов Драгана Славе, рођен 01.09.1948., село Повлешенци, Свети Никола, Македонија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Од оца Драгана, по занимању сте?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Од оца Драгана, мајке Љубице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам пензионер војни, радио сам у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни пензионер, са станом у?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Булевару Милутина Миланковића бр.30/74, Нови Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: 01.09.1948 године, село Повлешенци, општина Свети Никола, Република Македонија. У пензији сам од 09.децембра 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то, само оне личне податке које суд Вас пита.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ, од оца Драгана, рођен 01.09.1948. године, село Повлешенци, општина Свети Никола, Република Македонија, војни пензионер, са станом у Булевару Милутина Миланковића бр.30/74, Нови Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или завади са оптуженима: Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем,

Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког од њих?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Знам господина Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег, има двојица, Миодрага.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојанов, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Само угасите тај микрофон гори вам овде, не ви, него адвокат.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Је ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица, које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање цивилног становништва хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, противзаконита затварања, телесна повређивања цивилног становништва у самом месту и догађај и страдање цивилног становништва на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога познато, шта сте Ви били у том периоду, где сте били, којој формацији сте припадали, све што знате и можете да седнете, има ту столица.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Добро, мада имам ишијас али могу још мало да постојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, бићете ближе микрофону, сви ћемо Вас боље чути.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево овако, ми смо кренули 19.септембра 1991. године, значи наша јединица добила је наређење. Чим смо ми дошли на вашаришту у Шиду то је био један општи хаос, ту је било јединица, територијалне одбране, добровољачке, Југословенске народне армије, један општи хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам рекли ко сте то ви, која јединица.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево овако, ја сам био начелник Штаба у ваљевској бригади, то је била Друга механизована бригада у саставу Механизоване дивизије ЈНА, значи још смо ЈНА били. Наша се јединица распала. Сви резервисти који су били сви су побегли, ми смо остали са активним војницима и активним саставом. Бацали су оружје, тенкови су остали отворени пуни муниције. Остали су само активни војници и активни састав. Исти други проблем смо имали што су нам и војници друге националности ако су били у саставу ЈНА напуштали, значи одлази су у Хрватској, у Македонији, у Словенији, у Босни и Херцеговини, то су исто радили и активни старешине, нико им није њима бранио да не могу то да ураде. Онда када смо дошли, а тада смо већ били у село Товарник. Ми нисмо могли да имамо да ниједну јединицу способно активну да можемо нешто да радимо. Почели смо попуне, значи ја сам био као начелник Штаба одговоран за попуну резервним саставом и доводили су нам разноразне резервисте. Сваки наш војник има свој ВЕС зашто је оспособљен, да ли је за нишанцију, да ли је за послужиоца, да ли је за возача. Ја сам тада имао једну велику неприлику, нажалост сада није жив командант дивизије Аранђеловић, он је мене казнио строгим укором и предискључењем зато што не примам, ја му говорим друже генерале, били смо другови, не могу ја да примим моранара у тенк, не могу ја тако нешто, «не интересује ме, обуците га, спремите га» и онда он је мене позвао и казнио ме строгим укором и водите рачуна како се ви понашате итд. Друго страшно сам проблем имао да вам кажем, пошто сам ја македонске националности да су ме сви шта ће он да ме води, где, како ћемо ми с њим, тако да сам ја ипак све био, нећу да кажем по страни, али нисам се много тамо испољавао и то, гледао сам, радио сам ту папирологију и то што ми се нареди и све јер то је било страшно. И у то време да буде још веће зло наша авијација је гађала нашу једну

јединицу из Сремске Митровице тамо на положају и то је постало ви сте овакви, ви сте онакви. Ми активни састав и ово нисмо имали никакву подршку од никога, сви су били гурали су милицију, гурали су своје јединице територијалне одбране, сами ти становништво су урадили своје, тако да ја да вам кажем поштено нисам био уопште укључен у неке такве акције. И друго време је учинило своје, то је било 1991., сад је 2010., деветнаест година, ја што могу да се сетим што могу да кажем ја ћу да кажем, али да сам ја нешто водио, радио, ишо, то не знам како да вам се закунем да кажем, али у то време што је друго имало ја и мој син Александар истог дана смо изашли. Он је отишао да служи Југословенску народну армију јер је био позван, он је био возач, служио је у Ковину, али после су га по читавој бившој Југославији водили да га избаце и жена и ћерка су остали. Само жена се разболела, добила штитну жлезду итд., добро то није битно, тако да сам ја био растргнут на све могуће стране. И то да вам кажем, стојим иза тога, активни војници, активни старешине никаква злодела ништа нису учинили. Ми смо само последица и све нам је то натоварено. Све што су радили то су урадили добровољачке јединице. Они нама нису били потчињени, нико нама није наређивао, давао, дозвољавао да каже ево то ће бити ваше или да неко дође да се јави или да ви смете да га зауставите. Све што сам то чуо, чуо сам касније од штампе или од неких за неког «Душана Силног», за неког овога, за неког оног и тако, а трпили смо, трпили смо ватру. Гађали су нас највише снајперисти, минобацачи 82мм и 120мм, из тог села, из тог гробља, чини ми се да је била тамо једна фабрика обуће и била је једна шума, звала се Јелаш, ви нисте могли, ми нисмо могли да се обезбедимо, нисмо могли храну да доставимо. У то време су команданта, ко је био командант бригаде Станић, њега су сменили, он је био човек и болестан. Дошао је Лончар Душан и свака му част, хвала му, он је нас колико толико одржао, имао је један ауторитет, познавао је, човек је рођен из Дарувара, службовао је у Осијеку и он је у то време примао дужност, упознавао се са јединицом, са проблемима, са територијом, одлазио је, трчао, јурио је, све и водили смо рачуна колико толико да се обезбедимо, гађали су, гинули су и наши војници госпођо, снајпером, падали су, бунили су се, ми смо се ту држали. Ја нити сам видео те људе тамо који су погинули, нити познајем Љубу Деветака, нити знам ове људе које сте Ви набројали, нити сам био у то село, нити ништа. Верујте ми, часна реч вам дајем. То што знам то ћу вам рећи, што не знам то, и

још веће зло да буде кад смо дошли у Ваљево одмах је дошла наредба ко није Србин и Црногорац не може на командној дужности, одмах су ме пензионисали са 80% пензије, 1994. године сам отишао у пензију, јединица се растурила, ја сам после стражарчио, радио тамо-вамо са минималном пензијом и до данашњег дана никога нити сам видео, нити сам чуо, нити сам где био, нити у Ваљево, нити у Београду, нити нигде, јер наша команда корпуса ту што је била она је после тога расформирана, ми отишли и то је та моја историја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми шта сте Ви били у Другој пролетерској гардијској механизованој бригади?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам био начелник Штаба бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је било у опису Вашег, као начелника Штаба, послова?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Прво је било значи радим са Штабом и основна ми је била намена мобилизација јединице јер сам ја био задужен да се јединица попуњава резервним саставом јер нисмо имали довољан број војника, нисмо могли, да Вас не оптерећујем, тенк има четири члана, ако добијете возача не можете да кренете, морате да имате и нишанџију и послужиоца и командира. Нама су слали три пута, три пута је била мобилизација и трећи пут све оне људе који су нам били на позиву све то није било. Нама су слали из целе Србије, дошли су и са југа, и ја питам човече божији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мобилизација ме много не занима. Испричајте ми, чули сте шта је предмет оптужбе, напад на Ловас, шта Ви као начелник Штаба кад се припрема нека одлука о нападу, кад се одлучује шта су Ваше дужности и обавезе у том смислу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо ми, ја не знам да смо ми вршили напад на Ловас, не знам. Немамо чиме да вршимо напад на Ловас кад нисмо имали јединице и како. Нисмо имали батаљон, нисмо имали ни оклопни, ни механизовани, нисмо имали то како да нападамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта иначе Ви радите као начелник Штаба када се доноси одлука о нападу неког места? Који је Ваш опис задатака у том случају?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта ја, ако ми командант нареди да се напише заповест или да се уради нешто, имам органа који то уради, имамо начелнике родова, имамо начелнике службе, али ми нисмо имали организовани напад нити смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте само, шта ради начелник Штаба бригаде када се одлучује о нападу, када се доноси одлука, када се наредба, шта је његов задатак?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако се добије задатак од претпостављене команде какав је задатак онда се пише заповест за оно што је претпостављена команда наредила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: И.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви ту радите као начелник Штаба?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Администрацију. Значи, али нисмо ми за Ловас госпођо, ми нисмо вршили напад, ја не сећам се да смо ми вршили и нема потребе зашто да вршимо напад на Ловас. Нисмо могли себе да обезбедимо у Товарнику, нисмо ни имали снаге, нисмо имали могућности зато што смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојанов, овде суд има писмену документацију војну Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде, има наређење за напад од 09.10.1991. године, ово наређење стоји доле СС, то значи Ви сте га писали, ако није постојао неки други Славе Стојанов? Хоћете да погледате ово наређење за напад с обзиром да кажете нисте вршили напад итд.?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово је потписао командант пуковник Лончар, не знам ја ово. Па то што је смо ми из тог села што сам ја говорио трпили ватру, ево тачно пише гробље, фабрика ципела, шума Јелаш, јер ми смо отуда трпили ватру. Нисмо ми отишли тамо да то село заузима или да га рушимо или да не знам шта радимо разумете, него само да раздвојимо те снаге, јер увек је нама говорено никада није било у ниједној директиви од претпостављене команде, а и наше, да ми вршимо освајања или да поседамо и то, него да то становништво тамо смиримо, поделимо, да бринемо и о једнима и о другима. Људи неће да напуштају места, једни другима су, они су највеће проблеме правили једни другима, овај овоме, комшија онај ономе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви рекосте нисте вршили напад на Ловас, сад сте погледали ову наредбу, шта кажете на то? Јесте се сад подсетили да је био неки напад, шта је било по овој наредби?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја не знам да ли се и уопште и ишло, ја не могу то да Вам тврдим сада, да Вам кажем, зато што те снаге које се ту набрајају то ми нисмо имали толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ево ту пише Први оклопни батаљон, пише Хаубички дивизион, кад нисмо имали такве снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ова наредба, јесте ли је Ви писали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви писали ову наредбу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ту стоје моје иницијали, ја не сећам се да сам ја то писао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни да сте писали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је иначе писао наредбе за напад у бригади?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Писало је оперативно, писао је оперативац, писао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли иначе и Ви писали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не знам ја, ја не могу да Вам тврдим јесам писао или нисам писао, деветнаест година је прошло, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има неких више наредби за нападе и на друга места село Бапска итд., и углавном стоје доле иницијали «СС» Славе Стојанов.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е па зато што сам ја био начелник Штаба, сваки је писао моје иницијале. Сваки је писао моје иницијале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише сваки иницијале него се пише, иницијали се пишу онај ко ради акт, а потписује командант, је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта? Јесте се сад сетили је ли био напад, није био, шта се то десило?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не могу ја да Вам кажем, не сећам се да је био напад. Нисмо имали потребе, ја не знам какав то напад, зашто тај напад, шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имало потребе за нападом или шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо имали снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо имали снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Је ли Југословенска народна армија ушла у Ловас, неко из Ваше бригаде, шта се то десило?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам ја то сад да Вам кажем, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се или шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не сећам се, не знам. Не сећам се верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоји и још један документ оперативни дневник исто Ваше бригаде и у том оперативном дневнику постоји регистровано да сте били тамо у нападу, значи није само ова писмена наредба има овде доста аката да је Друга бригада заузела то подручје Ловаса итд.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја у Ловас био нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно да ли сте били, Ви пишете неке акте писмене, наређења за напад итд. и сад немогуће да се Ви то ничега не сећате? Хоћете да погледате овај део из оперативног дневника Ваше бригаде, можда ће Вас то нешто подсетити?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам ко је ово писао. Па то може, сваки је могао да пише. Ево мој, ја лично уопште нисам био нити смо ми тамо правили какве акције или шта ја знам, кад каже, ево видите овај каже враћа се, нико није пуцао, нико није никога убио, ништа нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на тај део из оперативног дневника за тај 10.10.1991. године где је регистровано дејство артиљерије итд., активности које су се дешавале у току напада?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овде се каже «припремити се за отварање ватре, припремити се за отварање ватре, магла, не види се ништа, чује се само пуцњава», е сад ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми дајте то.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не могу ја ништа да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете баш ничега да се сетите?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа не могу да се сетим, верујте ми. Ја био нисам, ево ти људи исто нису гађали, сигурно није испаљено метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад то нису гађали, не можете да се сетите да ли је било, а кажете сигурно није испаљен метак?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па није било, то да су гађали ако су гађали снајперисти или ови онда можда је отворана ватра али не знам ја ништа за Ловас, ја лично да сам учествовао, да сам био, да знам или да сам имао информацију и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ништа не знате за Ловас, на почетку Вашег исказа се сећате Фабрика обуће, гробље.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па добро, јесу гађали отуд али није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се сећате, а не сећате се да сте као бригада ишли у напад?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо ишли као бригада. Бригада је велика јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли рецимо видели сад ова документа, видели сте наређење за напад које сте Ви састављали, видели сте из оперативног дневника податке који указују да је хаубички дивизион дејствовао, шта кажете на то све? И даље тврдите шта, да нисте ишли у напад или шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сад, хаубички дивизион постоји и начелник артиљерије, ја сад не знам то да Вам, не могу да Вам кажем да ли је дејствовао, да ли није дејствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише да јесте, саслушан је у истрази сведок Милосав Милутиновић, да ли знате тог човека?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како не знам, начелник артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е он човек тврди да је било дејстава.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ако он каже да је дејствовао, дејствовао је. Он је начелник артиљерије, он је задужен за артиљерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви се сад као ничега не сећате? Писали сте наређење за напад, начелник Штаба, шта се дешавало, јесу били неки састанци, јесу били на Штабу неки договори, је ли планиран напад на Ловас, на који начин? Која су овде, видите уписали сте Ви неке помоћне снаге, иду у чишћење села, објасните суду, зна се шта ради начелник Штаба. Сва ова документа, да ли можемо да се сложимо припрема начелник Штаба пре неког напада, је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сад Ви питате мене после деветнаест година кад сам се ја тотално искључио све из свега и шта је било и како је било. У тој тарапани, од тога свашта шта је било, шта да Вам кажем. Ја лично као човек нигде нисам учествовао. Не могу да Вам кажем сад то, сви су наређивали, сви су радили разумете, кога можеш да држиш под контролом сваки узме иде. Ја нисам знао за те јединице ту, нико се није јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких добровољаца да су ту дошли?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нама се нико није јавио, нити потчино, нити је тражено, нити је наређено да имамо да примимо добровољачке јединице, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овде пиште Територијална одбрана села Товарник и милиција, јесте ишли са њима у неке?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја нисам ишао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим Ви, не иде начелник Штаба тамо, него јесте ли ангажовали неке те помоћне снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо. Они су радили, ти су сви радили сваки за себе, нисте ви могли да ставите под.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како у овој наредби пише?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па можете ви да напишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ми писали, писали сте Ви.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Знам, може да се напише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта? Ви се не сећате, неки писмени траг је остао, неки сведоци причају да је било напада 01.10., 03.10., 05.10., 10.10.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми ја не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оперативном дневнику постоји да је Први оклопни батаљон деловао 01.10., е онда је било дејстава 03.10., па артиљерија дејствовала 05.10., па ево 10.10. са неким помоћним снагама и овај поступак кренуо, неки су цивили убијени у том нападу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Колико оно што сам ја чуо и што се причало ти су цивили страдали од минско поље, не од овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули за то минско поље?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Од штампе, нисам лично видео, лично те људе нисам ни видео све, него од штампе, од причање, ту је свашта се чуло од тих резервиста, од мештана, од овога, од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које штампе сте Ви сад чули? Овде постоје писмени докази да сте Ви писали један извештај везано за управо овај догађај на минском пољу, зато Вас је суд и звао јер стоје неки забележени трагови да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То ако је писао, писали су ови политичари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је документација Ваше бригаде господине Стојанов, какви политичари. То Ви сад причате о некој медијској, мене занимају Ви неко ко је био на тим просторима, која су Ваша сазнања? Шта се десило то везано за то минско поље? Да ли се сећате нешто о томе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничег се не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми, нити сам видео људе, нити сам видео минско поље, нити знам ко је постављао, нити каква му је била намена, ништа. Ту је сваки наређивали су из команде, дивизије, наређивали су и ови, наређивали су они, свако је радио и постављао и наши људи су исто гинули и ја и моји војници и ја сам наишао на мину итд. Сваки жив је сејао, постављао ко где је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је са овим минским пољем, споменусте за минско поље, која су Ваша сазнања, шта се то десило?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам верујте ми. Само знам да су наишли цивили и да су ту били и да су изгинули људи, ту са тим ми немамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то био толико безначајан догађај да Ви сад се око тога ништа не сећате, како наишли цивили? Ко их је одвео тамо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, верујте ми ја у Ловас нисам био. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, били сте колико је Товарник од Ловаса удаљен?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја мислим тако једно седам-осам километара можда или до десет, тако нешто, ту је, северо-источно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја у Ловас, у село Ловас нисам улазио. Био сам у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни морали да улазите у село пошто је Друга бригада у зони своје одговорности имала Ловас на седам километара, пошто према овим писменим документима постоји да је Друга бригада оставила минско поље тамо у Ловасу на четири локације, те један војник погинуо приликом постављања минских поља, да ли се сећате тога да је погинуо војник из Ваше бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не сећам се да Вам кажем поштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Троје повређених или четворо, како, а један погинуо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, верујте ми. Срамота је да лажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево овај догађај на минском пољу Ви сте саставили један извештај у вези тога 18.10.1991. године Команда Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде СТР Пов.бр.46-1 од 18.10.1991. године, доле сте се Ви потписали, пише у тачки 3 «стање у јединицама које обезбеђују село Шаренград, село Ловас, село Сотин, функционише без већих проблема. Најнеорганизованије стање је у селу Ловас где се појављује више јединица које не поштују команду команданта који обезбеђује село. У току дана командант ТО села Ловас Деветак Љубан без одобрења команданта јединице чете ТО Ваљево самовољно узео цивиле затворенике и наредио им да врше разминирање минских поља у реону Пољопривредног добра Ловас где је због нестручног рада дошло до

повреде и погибије неколико цивила», и да не читамо даље с обзиром, «начелник Штаба потпуковник Славе Стојанов», ово Ви пишете борбени извештај и упућујете команди Вашој претпостављеној у то време Првој пролетерској гардијској механизованој дивизији.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Хоћете ми то дати да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то ћу Вам дати да погледате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то је, писали и дају мени да потпишем и, овај потпис није ни мој доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дају све тако Вама, тако и Ваш командант исто тако каже.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овај потпис није мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овде има више ових докумената, то је добијено из Војно безбедносне агенције.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово, госпођо судија, овај потпис није мој доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте овде, ово је команда Друге бригаде борбени извештај од 12.10.1991. године где је констатовано да Инжињеријски батаљон врши утврђивање мешовитог противоклопног артиљеријског дивизиона и постављање минских поља у реону села Ловас. То је кад је постављено то минско поље где су се десила ова страдања, односно на четири локације је била, на једној се десило. То је извештај од 12-ог.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како да се ја сад сетим, деветнаест година, како кад сам био, могло сам да останем без ичега и без пензије и без све, разумете. Команда наређивала, сви ти прете, сви пишу, сви ти потурају, сви потписују, сви раде како хоће и ви сад ајде Славе објасни. Хајде, хајде, шта сад командант дивизије да ме стреља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојанов, а што Ви тако, прочитали сте ту заклетву, јесте прочитали на почетку, дајте ми тај документ. Прочитали сте на почетку ту заклетву да ништа што вам је познато не треба прећутати.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја то исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сад као да сте дошли овде као окривљени. Суд Вас је позвао да испричате шта Ви знате о овом догађају.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам Вам рекао госпођо, рекао сам оно што знам. Ја не знам, верујте ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од овога баш није остало у сећању?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Од овога не знам ништа. Ја нити сам видео, нити сам наређивао, онај дође потпиши, онај дође потпиши, команда зове, овај зове, онај. Кад би Ви знали шта је све тамо било добро смо ми и живи и нормални. Сви су нас вукли на све могуће стране и резерва и претпостављена команда и територијална одбрана и милиција и становништво и сви, мртви, рањени, овакви, онакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад Ви мени причате све, а овамо кад пишете ове борбене извештаје за вашу претпостављену команду Ви пишете све у реду.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тај потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, захтева према претпостављеној команди немамо итд, итд. Што те проблеме нисте истицали тад?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како нисмо истицали, имали смо реферисања, све смо говорили. И онај каже шта да ти ја радим, исто и мени је тако као што је и теби. Ја бих волео да је тај покојни Аранђеловић овде, он је нас сатро човече боже, а нема га две године. Где је командант Армије Стојановић – умро, начелник Генералштаба Панић умро, сви су ти наређивали, ти су давали човече, ни да чујем, трчи, иди, ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви радили и сад се мени буните ту, што нисте то њима причали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Све сам причао и нисам радио зато ме казнио, зато ме сменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, баш сте причали све њима тамо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није ме унапредио, ништа ми није дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде пише и кад су Вам строг укор дали.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што неких 120 војних обвезника нисте хтели да примите у јединицу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зато што су моранари били и зато што служили војску 1948. године. Ја кажем генералу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо рашчистили, чули смо за те морнаре. А реците ми од овога ничега се Ви не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа се ја ту не сећам, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни минског поља, ничега?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни страдање људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми, часна реч, ево верујте ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули овде предмет оптужбе шта је, 69 цивила страдало тамо за недељу дана и?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немојте, то ми нисмо ништа, не знам ко је то радио, ко је натериво, како то. То јединице нису то радиле, ја Вама говорим да активни састав то није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио да чујемо, каква су Ваша сазнања? Кажете Ви нисте, ко је то радио?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Радиле су сигурно добровољачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно добровољачке јединице?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које добровољачке?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како су га звали тада «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Душан Силни». Јесте ли Ви имали неки сусрет са њима?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прво били са командом у Шиду.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо виђали неке те добровољце?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад сте били у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не исто. Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули од неког ако нисте Ви виђали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То се причало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да је тај «Душан Силни» дошао у Ловас и не знам ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно он радио са, не знам ко је њему шта наређивао и то, ја верујте ми не знам, не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите из ових докумената овде да је у зони Ваше одговорности Ваше бригаде био Ловас.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ама госпођо, нико никога није слушао. Може да буде у зони не знам шта кад је свако радио свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми тамо је ли била нека територијална одбрана САО Славоније, Барање, Западни Срем?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам ни то, могуће да је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте били тамо у Шиду, па у Товарнику.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Они су имали своју организацију, они су имали своје јединице, све, они нама нису били потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови из Територијалне одбране?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они имали тамо кад сте били у Шиду, кажете имали своју организацију, где су, јесу имали ту негде у Шиду нешто, је ли био Штаб неки територијалне одбране?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно да је био Штаб територијалне одбране Шид, сигурно да је био, ја то не знам верујте ми, нисам се ја толико мешао, нисам ја толико одлазио, управо ово што кад су ми рекли шта ћеш ти овде и ово и оно, ја сам да вам кажем мало, мало, нисам то толико, што ми се нареди што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте договарали некад са њима нека дејства?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад ништа?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја не, ја за себе говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли имате сазнања да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, не одговорите ми на оно питање шта ради начелник Штаба иначе кад се планира напад на неко место, које су његове активности, шта начелник Штаба ради?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То да је нормална ситуација, да је све било у реду нормално је да се све то координира, ради. Међутим нико с никим није координирао. Не можете ви никоме да издате задатак или да нешто радите кад он није вама потчињен, кад претпостављена команда није наредила да та јединица буде ту, него сваки је ишо тамо где је сматрао, сваки су имали своје неке, шта ја знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми кад је нормална ситуација, шта је, како је иначе кад се планира напад које су активности?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кад се изводе вежбе у овим нормалним условима, кад је било мир и то онда се сарађује, организује се садејство, сарадња и са јединице и са све, али ово није било нормално. Кад смо ми били без јединице, кад је наша јединица побегла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам кад је нормална ситуација, иначе да је све било шта треба начелник Штаба да ради?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Треба да координира тај рад у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите, објасните нам, ми овде то не знамо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако се говори о плавом односно непријатељу то говори помоћник начелника Штаба за обавештајне послове, ако се говори о тим родовима и то све то говоре начелници родова артиљерије, веза, АБХ, све и начелник Штаба даје предлог команданту бригаде како шта да се ради. Командант бригаде може да усвоји, не мора да усвоји, може да допуни, може да промени итд. Значи то је то. Никад ја, ако Ви можете да верујете, да ја метак један из пушке моје испалио нисам и кад сам се вратио донео сам, а не да. И то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда кад начелник Штаба даје предлог итд., је ли се упознају са тим задатком потчињене јединице?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: После на том кад командант бригаде издаје задатак, заповест онда присуствују потчињене јединице, значи команданти батаљона, дивизиона и свих који су потчињени нама и ако је неко придодат значи нама командант бригаде издаје заповест, не ја, командант бригаде и чита Први батаљон, Други, не знам Јанко, итд. све редом и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознаје са задатком?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Са задатком све писмено и у то време је већ откуцано и свака јединица добије написмено заповест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све те потчињене јединице?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је, које су потчињене јединице, не друге само потчињене јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А из задатка се види шта је наредила претпостављена команда да треба да се ради. Значи команда дивизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се планира неко обезбеђење тог борбеног дејства?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зависи каква је ситуација, ако има потребе, ако има шта све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у том планирању напада и свих тих активности да ли се иде у извиђање?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Иде се и у извиђање, ако има потреба иде се у извиђање, ако има потреба, ако нема потреба ако се познаје терен, ако се познаје ситуација, све, ако нема времена не треба да се иде у извиђање. Ја говорим оно школски како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да ли је то тако школски било тамо кад сте били у Товарнику тих дана 09-ог, 10-ог октобра?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно и обезбеђивали смо, морали смо да вршимо извиђање, морамо да се упознамо, да нам се објасни, шта, како, ко, где, итд. Међутим тај план извиђења није то докуменат неки који је не знам какав, то да се види, да се упозна територија, које је ово село, који је ово објекат, са које стране прети опасност, где води ова комуникација, ко је испред, ко је иза, ко је лево, ко је десно итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте се упознали Ви са територијом Ловаса?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Којом територијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловаса.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја знам то село где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали нека сазнања шта се то дешава у том селу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е па ово сад што сте рекли имао сам сазнање да је дошло до погибије ових људи, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, на минском пољу или шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пре тога, пре тог дешавања на минском пољу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помоћник Ваш за, обавештајац да тако кажем, за обавештајне послове је ли Вас нешто упознао шта се то тамо дешава у окружењу Ловаса?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте мало пре причали како се иначе да кажем школски обрађује све кад се иде у напад, је ли то примењивано на тај начин?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па како је било услова, знате шта, мора да се извиди, није било сигурно. Ви нисте могли да кренете сто метара ако не извидите да ли је минирано, да ли је организована заседа, да ли има неког. Знате шта то је рат, не можете да одете као сад што смо ишли кад су биле вежбе и то, мора да се извиди. Ја сам са мојим тенком наишао на мину, па било ми је непријатно, мора да се извиди све, да се види којим правцем, како, шта. Организује се заседа, снајперисти, онај подиго цреп горе и само гађа, не можете, мора да се извиди, можда је минирано, сви су живо минирали. Минирали су и ови други тамо који су били, поготово кукурузе, било је високих кукуруза, било је сунцокрета, било је репе, не смете, нисте смели нигде ван пута да одете, а и пут кад се иде исто мора

да ови који су вршили извиђање да провере, да извиде да ли је то у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Ловас да ли се сећате је ли таква припрема напада прављена, је ли планирано, је ли био састанак на Штабу, је ли обавештајни официр излагао, је ли причано о непријатељу, да ли се сећате тога свега?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми не сећам се ничег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ничег?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај извештај што сам прочитала, овај борбени извештај што сте саставили везано за догађај на минском пољу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ја то, тај потпис доле није мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идентичан је потпис на свим овим другим документима Ваш?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тај доле потпис, онај што сте ми после дали то је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су ови из Војно безбедносне агенције то нешто фалсификовали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је писао или је писао политички одсек или је писао обавештајни орган, све је писао, послао и шарно, па је то после што је дошло, па тај продао у штампарији па ово, па оно, и све се то, пре други су сазнали него што смо ми сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све је то тако било и страдали неки људи, је ли знате нешто о томе? Чули сте шта је предмет оптужбе.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Госпођо, верујте ми ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш ништа не знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Часна реч Вам дајем ништа видео нисам, прошао нисам, уопште тог човека, те што сте набројали уопште не знам, нисам се с никим. Ја нисам волео да се дружим са никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били тамо начелник Штаба, а долазио је рецимо један возач из Ваше бригаде који се човек сећа тамо и да је ишао, је ли Вам причао нешто овај Слободан Камбер да је био нешто тамо поводом страдања на минском пољу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не. Слободан Камбер је био помоћник за оперативне наставне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш помоћник?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Мој, мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он нешто причао?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причао рецимо да је 10.10. ушао у Ловас са једном тенковском четом?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, могао је да узме, да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили тамо господине Стојанов у Товарнику, чиме сте се Ви бавили тамо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја говорим до сад шта сам говорио шта сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Примао наређења од овога, сви су се на мене разумеш ту, дај ово, дај оно. Ја нисам био такав да правим злодела људима, да гађам, да убијам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на то, него причали сте овде шта треба да ради начелник Штаба кад се планира неки напад итд., и кад се доноси та одлука и предлог одлуке и ја питам Вас.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да Вам кажем сада да ли је Камбер узео тенк, одакле му тенковска чета, он није командир чете био. Свака чета има свог командира, чију чету је узео, шта је узео појма немам верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он узео, него је тамо тако је бар у Вашем оперативном дневнику констатовано да Слободан Камбер 10.10. у 18 часова одлази са једном тенковском четом Оклопног батаљона у Ловас, то је Ваш помоћник, је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било тог дана кад је завршен напад на Ловас, па увече.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам верујте, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега се баш Ви не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Ево ово први пут од Вас чујем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је, да је.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да је Камбер узео тенковску чету и да први. Мене су убацили тамо у ватру командант један отишо, Лончар је дошао, дај ми ово, упознајем ме са овим, команда претпостављена зове, онај зове, овај зове, добро сам и остао нормалан, да Вам кажем поштено. Поштено да Вам кажем. Поштено и на крају кад ме је, кад ме је овај казнио и сменио и отеро, и резерва претила и сви, добро сам и нормалан веруј ми, ево да Вам кажем ко најрођенијем. И син и војсци и жена у болници и све. Ето то је, узимали су, радили су и на крају су се сви на мени истресали и на крају кад се све завршило ти ниси хтео да се бориш и сад у

пензију и тако је било. Ево верујте, ако оћете ми верујте, ако не, како Ви сматрате. Ја сам се много изненадио кад сам добио позив, реко откуд ја сад реко, шта сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш ничег не можете да се сетите везано за Ловас, ничег баш?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Али чуо сам за то, нисам био, не знам, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми нисмо те људе, то могу да тврдим, наша јединица било, да је натеро те људе у то минско поље. То није тачно, нити било ко одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја Вама кажем, те добровољачке те јединице које нису никоме били потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да знате оптуженог Миодрага Димитријевића?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Он је из Ваљева да, сад смо се срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га овај, откад се знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам у Ваљеву службовао госпођо 8 година, био сам тамо командант батаљона, оперативац и рат ме затекао као начелника штаба. Три пута сам одлазио тамо у прекоманду и он је био у територијалној одбрани и знамо се. Дobar човек, сарађивали смо, дружили смо се и тако даље. Ништа више, он нама није био ни тамо кад смо били потчињен, он је био у територијалној милицији. Значи, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали тамо кад је?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није био потчињен?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, он с нама није био, он је територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали тамо кад сте били на просторима у Товарнику кад сте били?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Можда сам га виђао, пуно људи сам виђао, могуће и њега да сам видео. Пуно људи сам виђо из наше јединице, пошто та наша дивизија је имала јединицу и овде на Вождовцу и у Пожаревцу и у Крагујевцу и свуда, можда сам га видео, није да га нисам видео сигурно. Али с њим да сам нешто ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули нешто у вези догађаја за минско поље да он има неке везе с тим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Не, за Димитријевића не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа, верујте ми ништа. Ништа, први пут ево сад чујем за потпуковника Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас први пут?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Први пут од Вас да је Димитријевић ту нешто, не. Ништа, верујте ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта питати кад унапред знате одговор, не знам и не сећам се. Господине Стојанов без увреде да не схватите погрешно, али стичем утисак да имате проблем са подсвесном ретроградном амнезијом. Ви сте овде сведок, нико Вас ни за шта не оптужује, него Вас је суд позвао као сведока да би нам Ви рекли неке чињенице о којима имате сазнање било непосредно било посредно, Ви се све време на неки начин браните, као да сте овде оптужени. Нисте Ви оптужени, Ви сте сведок.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ма не знам господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Само да поставим једно питање, могуће је да ћете знати. Можете нам рећи неколико имена из командне структуре Ваше бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Могу, све. Командант Лончар Душан, Камбер Слободан, овај, оперативац, е сад се не сећам ту су се мењали за обавештајце, начелник артиљерије Милутиновић, начелник инжењерије овај Жугић, тај део ту и за ове команданте батаљона и они су се исто мењали стално, један дође, други оде, мењају се, зато што ми нисмо били попуњени 100% активним саставом, ми смо били попуњени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сетите се имена неког од тих Ваших обавештајаца ако их је било више, или су се смењивали.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја мислим да је био да ли је био на почетку Марковић Недељко, па је после чини ми се дошао Косорић Светозар, чини ми се. Господине, 19 година је прошло, ја кад сам отишо 94. године, у пензију ја сам све то склонио. Нигде с никим нисам се дружио, ишо, гледо свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел сте знали неког пуковника Суботића, ако се.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, не. Сигурно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал сте познавали и дал сте били у било каквом контакту или Вам је неко из Ваше команде рекао да у Товарнику ту где сте били, постоји некаква команда територијалне одбране и да стоји ту полиција, односно у то време милиција, да ли сте знали да између Ваше те јединице и ових других структура постоји нека релација, неки договор и нека сарадња.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нико ми није реко, јер тада у то време, то је било прекида. Овај командант је отишо, овај командант је дошо, примали су, примао је дужност вакума и нас док се то све није формирало, нису нас нигде ангажовали. То можда команда дивизије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да су на неки начин били у вези са Вашом бригадом? Нећу да кажем намерно каквој вези, неке јединице из зонског штаба територијалне одбране Ваљево?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Ево сад смо говорили за потпуковника Димитријевића и то. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал сте знали још неког по имену од старешина из тог штаба територијалне одбране Ваљево?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Мој класић Ђокић Ратко, ево Димитријевића и више никога не знам. А не знам дал је био Ратко, не знам дал је био. И Димитријевића да нисам јутрос срео на аутобуској станици не би знао ни за њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били начелник штаба и оперативац?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да готово не знате за било какво планирање напада, ни за наредбу за напад на Ловас иако из документације произилази да је ово Ваша наредба коју је командант потписао. Али условно Вас питам, у тој наредби под тач.1., пише непријатељ је у селу Ловас. Стационарани су снаге Зенгде јачине око једне чете а већи део становништва села непријатељски се односи према ЈНА и тако даље. Сад Ви као начелник штаба треба да напишете наредбу да се нападне такво једно место које брани једна чета, претпостављам да на основу података како су наоружани, ког састава, колико Вам треба и којих снага да бисте Ви успешно извели тај напад на такво једно место са, које бране снаге отприлике јачине једне чете.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То су Вам све писане, да Вам кажем поштено ствари, онако претпоставка, нећу да кажем, сви су те Зенге, не знам ово, не знам оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рецимо да је то права ситуација таква, како би Ви као начелник штаба, које би снаге употребили?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То предлаже обавештајац, шта има, које снаге смо имали, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта представљају по Вашем знању термин помоћне снаге, шта садржински значи? Пошто у овој наредби пише и помоћне снаге.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сваки напад ако се изводи, нешто има главне снаге има и помоћне снаге. Помоћне снаге су слабије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли те помоћне снаге су под командом и у саставу те јединице која врши неку војну операцију?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су помоћне снаге у саставу, под командом те?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зависи које су то снаге, зависи шта напада, на кога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас у принципу да ли су помоћне снаге под командом те јединице која?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако су потчињене тој јединици, тој јединици су, ако нису потчињене, нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ли онда бити помоћне снаге ако нису потчињене тој јединици?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Не можете Ви да командуете, ако није дато Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Стојанов, Бранкица Мајкић, адвокат, неколико питања. Пре свега, ако суд дозволи, ја бих ову документацију коју је господин, где стоји његов потпис, ако може да препозна да ли је то, па рецимо план извиђања који је одобрен с Ваше стране овај, препознали би овај потпис као Ваш, то је од 9.10.-ог, само да кажете да ли је то Ваш потпис.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овде пише командант пуковник Лончар.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За потпис Вас питам, па ћу Вас после, горе лево.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, да, видим. Па сад могуће, шта.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питала бих јесте или није, можете да се сетите?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па како се ја потписујем, могао је неко, али добро, јесте, тај је потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То јесте? То је план извиђања конкретно за село Ловас. Јел Вам сад нешто овај, буди сећања кад видите можда

ту мапу коју сте одобрили? Извињавам се, микрофон је искључен сведоку. Сведоку је микрофон искључен. Значи, ово може да буде Ваш потпис? Питала бих исто за 16.октобар, строго пов.422-1 односи се додуше на Бапску, али је битно због других питања, уместо команданта Лончара, да ли је Ваш потпис?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е овде ја, ево ово је потпуковник Митић Синиша, то је мој класић, он није жив. Ја ово не, ово мој потпис за ово ништа не знам ја.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То не? Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не. То је овај, да Вам кажем овај Петковић Љубиша он је из команде дивизије а овог Тодорова Радомира не знам, а овај Митић Синиша је мој класић, он је умро има једно 7-8 година. Не, то ово ништа не знам, ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А потпис шта сте рекли?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Потпис пошто није био сигурно ту командант, ја сам овлашћен кад није ту командант да потпишем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То јесте Ваш потпис?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А о овом, о овом задатку ништа, не. Ја сам у ово време, који је датум ово, 16.10. тада сам био Бачка Паланка, нисам ја уопште исељавао око Илока и то, не, нити учествовао, јединица наша, нити ништа не, ништа то, знам да је била колона центризовано исељавање, али, ништа, то главу дајем, не знам ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У два борбена извештаја, један је од 11.-ог, за 12 сте рекли да је Ваш и само овај од 11.-ог 372-1.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Бог те, шта да ја Вама кажем?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па само то јел Ваш потпис или не?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Онај, знате колко ми је тешко? Онај Вас одозго тера радите, сад овај дошо, што сте радили? Да нисам радио, не би био овде, били би где би били Митић Синиша. Како Ви не мож да сватите, извините, немојте молим Вас, немој да ми узимате за ово, али ово оћу, некако ми, довде ми дошло. Ја сам био тамо бре за све и за свашта. Човече божји, онај ти потура, ми никога, ми смо те људе спасили тамо где се овде говори, тај Лончар је спасио те људе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Које људе је спасио?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево овде што се, што се набрајају овде. Па овде сам, али за ова села, за ово све. Раздвајали смо људе, дај

ово, дај оно, немојте ово, немојте оно, сад што је ово, што је оно. Откуд ја знам шта је ово све човече? 19 година прошло, милијарду проблема, ко је кога ранио, ко је постављо. Ја верујте ми не знам за минско поље, верујте ми.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја само питам јел Ваш потпис или није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не би овде исто нашврљано, ово овде исто није мој потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта није Ваш потпис?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па видите како је нашврљано овде?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел то 11. јел тако? То није Ваш потпис?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То није мој потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел можете?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово је 10. или 11.10., 11.10., да, исто није мој потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То исто није Ваш потпис? А јел можете да нам објасните ко је могао Вама као начелнику штаба да подмеће те борбене извештаје? Па кажите нам име конкретно, јер Вама је данас непријатно овде, а овај, можда, можда неко други може да да одговоре, о садржини тих докумената.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта ја знам ко је ово писао, могао је да пише свашта, сваки човече. И само дође, или сам шарне, пошаље и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако био неки јавашлук код Вас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па није био јавашлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у бригади такав јавашлук?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Био је, било је то, растурила се јединица, распало, дошао овај, дошао онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим ово је званична документација, добијена од војно безбедносне агенције, па Вас ја питам, јел ту било такво неорганизовано стање у Вашем штабу? Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево, ТО Ваљево запосео је рејон Беран, Чаковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не упуштајте се у ту садржину, питам Вас јел то био, окрените се господине Стојанов према мени. Јел то био такав неки јавашлук код Вас у штабу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па није био јавашлук, био распад, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви ми сад причате да је био неки распад.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јединица се распала, тек се формирала, командант нови дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то ишло у нападе тако без везе онако, без планирања, без неких, јел то тако било каубојски?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Каубојски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је саслушан један сведок Ратко Ђокић, командант 4 оперативне зоне, он је 9.10.-ог свратио на Ваше командно место, само сачекајте да чујете. Рекао је да се у напад кренуло сутрадан, без да се испитао непријатељ, без да се испитао терен, каубојски се отишло у напад.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је његова чета Љишка убачена 9.10.-ог у 23 ноћу пре напада на Ловас тамо, могли су да изгину.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Молим Вас, сваки је могао све, свашта да прича и да говори, ја могу да нападам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам а ту сте Ви као други сведок да потврдите је ли то тако било или није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не могу ја да се сетим госпођо, 19 година, шта је све било, не могу, верујте ми не могу. Дал је тај Ђокић дошо, шта смо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас конкретно, ја Вас питам за Вашу, у Вашој бригади, у Вашем штабу је ли био то такав тај јавашлук, пошто други кажу каубојски идете у напад. Јел то тако било или није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Мож да каже шта оће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам. Ви сте начелник тога штаба, који припрема одлуке за напад, пише наредбе, документацију, предлаже, узима податке од обавештајног официра, јел то било тако неорганизовано или је некако било другачије?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па није сад испада је не знам како било неорганизовано, али не могу да Вам кажем, не сећам се, ни, шта знам, не знам шта да Вам кажем. Може свако да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само још један од 10.10.-ог ово је за Бапску, ја сам помешала 361-1. Само ми тај потпис кажите јел Ваш па бих Вас нешто питала.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово кад је рађено, ја сам ишо на свечану обавезу сину ово кад је писано у Ковин. Пустио ме командант, ја за ово не знам ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За кад?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За Бапску. А Ви питате за потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, питам јел Ваш ил није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, овде пише командант Лончар Душан.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За њега, да ли је Ваш потпис, ако јесте јесте, ако није није, мислим.Ја сам га негде упоређујући с другим потписима препознала као Ваш, зато Вас питам, ништа.
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте, јесте.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Али ја за ово, за ово не знам ништа, зато што сам замолио команданта дивизије и пустио ме да идем на свечану обавезу сину у Ковин и био сам.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И сад у свом том јавашлуку о ком причате, како можете да потпишете нешто.
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зато што сигурно наредба је писана раније, а ја сам отишо сутрадан.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И кад потпишете нешто, уместо команданта Лончара, по чијем одобрењу то потписујете?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја сам овлашћен да потписујем.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Аха.
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овлашћен.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у којим ситуацијама потписујете уместо Лончара?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кад год он није ту.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи, 10.10.-ог нисте били Ви ту и није био Лончар ту?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, Лончар је, не знам за Лончара, ово је сигурно писано раније, али ја тада.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад је писано извините?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овде пише 10.10.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је онда ту у бригади, кад нисте Ви и Лончар?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ондак је трећи оперативац.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете име молим Вас.
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Камбер Слободан. Ја и не знам где је ово све било у Бапској, никада крочио нисам нити имам појма. Е то је оно, што каже, немој све да потписујеш.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Значи, Ви сте за минско поље како сам данас схватила тек из штампе сазнали касније?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Из чега?
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Из штампе, медија сте чули да су неки цивили страдали?
Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте, јесте, сигурно видео нисам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: 91.године, ништа нисте знали о томе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Верујте ми не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули тамо где сте.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па тамо онај, причало се да. Да су настрадали неки цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Кад се то причало?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ту кад је било у октобру, причало се, каже јаој, неки цивили настрадали у минско поље, нешто се десило страшно. Шта се десило? Каже, упали у минско поље. И ништа више. Ништа више. Нит сам ишо ја тамо да видим те цивиле, нит сам их спавашао, нит се, то је радила највероватније претпостављена команда, можда је радила дивизија, или још неко и тако, ко је шта је, колико је, какве су те, не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко из Ваше бригаде је нешто ишао тамо да види шта је то било?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не и то не знам да Вам кажем. Не знам, верујте ми не знам. Ево часна реч Вам дајем. Часна реч, 62 године имам. Три унукe имам, не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овде сте у свим овим писменим документима стоји испитује се у Другој бригади, шта се десило, па онда у извештају дивизије, каже, испитује се у Другој бригади шта се десило у вези овог догађаја на минском пољу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се не сећате тога?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не сећам се верујте ми, ја лично, лично све што говорим, говорим лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте рекли да никад нисте били у Ловасу? Да ли Вам је познато, у ствари, пре тога, да ли уопште знате да су неке јединице које су биле потчињене Вашој бригади, биле распоређене у Ловасу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисам. Ја Вама кажем да територијална одбрана нису били нама званично потчињени. Нама команда дивизије није наредила те и те и те јединице да се потчине.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ђокић о коме причате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е па он може да прича сваки може да прича како год оће.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел знате Вељовића капетана?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Ђокић је мој класић, заједно смо завршили, он је пешадија, ја сам тенкиста.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Опет у писаној документацији стоји да су Вама претпочињене неке овај, неки одреди ТО, који су били размештени у Ловасу, о томе не знате ништа?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Онда ако Ви нисте ишли никад у Ловас, да ли Вам је познато да је из Ваше бригаде одлазио, да ли командант да ли овај оперативац Камбер?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Могуће је, могуће је. Ја, Ви знате да командант кад оде, каже, јави се ја одо. А сад где, шта и како, ја немам права њега да питам, где ћете, како ћете и то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ове борбене извештаје када пишете одређеној дивизији, отприлике када се извештава

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За дан, увече се обично око 20 часова шаљу ти извештаји на крају дана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: На крају дана? Увече.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, за тај дан да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта је било у зони одговорности?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А то? Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел Ловас био у Вашој зони одговорности? У зони одговорности Ваше бригаде мислим, да не схватите погрешно.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Био. Не знам сад шта да Вам кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па знате јел јесте или није? Мислим, нема трећег.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ви сте саслушали команданта, не знам шта је Вама командант реко.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Он је рекао да је имао зону одговорности.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми тада конкретно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да смо ми саслушали команданта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па мора команданта, мора да сте га саслушали сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Ви то знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не знам ја да сте га саслушали или не, али сигурно сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сада смо саслушали команданта. Јел сте се Ви чули с њим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сигурно, чим, чим мене саслушавате, морате и команданта да саслушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бригади је врло важан начелник штаба.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Најважнији је командант, он одлучује, он има право све, ја могу да предложим, могу да кажем, могу све, ал, откако сам отишо 94.године, из Ваљева ја нисам се чуо, ја не знам дал би познао сад Лончара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми да ли сте у оквиру Ваше бригаде имали чету војне полиције?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: По формацији да, али и она се исто распала.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад се распала?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Исто почетком одма, дал 21.-ог чим смо дошли у Шид и кад се десила она ситуација, између осталог, можда је остао неки полицајац, али чета као чета, као јединица, није, отишли су у Србију.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Показала сам Вам малопре документ од 16. октобра који се односи на Илок, претрес града и објеката у Илоку.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А не, ми са Илоком.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Небитно.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми ништа, ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Претрес извршава чета војне полиције, па јел нешто тачно?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Можда је нека друга дивизија има исто полицију и то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако је нека друга, јел то треба да стоји у наредби да није Ваша него нека друга, која ће то да ради?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Са Илоком ми нисмо имали ништа госпођо. Да, дивизија је радила са Илоком, ми са Илоком ништа, ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле 16.октобар?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа, ништа, не, то је дивизија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да се не.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јер дивизија није, овај, ми са Илоком ништа, Илок је скроз доле, Илок, исељен Илок, у Илоку није било ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Једно, овако, видели сте ову наредбу за Ловас, видели сте наредбу за Бапску, тач. 1, је апсолутно идентична, значи, плави, односно стоји непријатељи а за Бапску

стоји плави, која је разлика између та два термина под наводницима који се користе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то је школски пример плави.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Објасните.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кад смо се ми, па нисмо говорили ми кад смо учили у школи, нисмо говорили непријатељ, него смо говорили плави, нисмо говорили наше снаге, него смо говорили црвени.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Значи.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је то само замена можда теза, речи, како се каже.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Тачка 1 је идентична, значи, цени се да је стационирана једна чета припадника Зенги и МУП-а, већи део становништва села је непријатељски настројен према припадницима ЈНА, део становништва је српске народности, пријатељски се односе према ЈНА. Значи, у обе наредбе исто. За Ловас се одлучује да се користе помоћне снаге, за ово друго подручје не. Само ми реците, сад на основу чега се доноси таква одлука да се ангажују некакве помоћне снаге и какав је њихов задатак у једној овај, акцији.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја не могу да Вам говорим ништа за Бапску.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не морате. Значи, сад Вас теоретски питам, Ви се не сећате ничега, али ето из Вашег знања, струке, ако можете то да помогнете, да објасните.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А шта за Ловас, помоћне снаге користе помоћне снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то су сигурно те њихове снаге.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То су можда снаге ове сеоске које су, које су у селу. Ако имају они своје неке територијалне јединице још, неку сеоску неку јединицу, и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли, када ступају у дејство те помоћне снаге? Када оне почињу да делују? Када се оне употребљавају?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не употребљавају се оне, оне сарађују, пошто, ако су то снаге из села за раздвајање и све, и нису настројени ни на једној ни на другој страни, значи, они помажу у раздвајању, у упознавању, у смиривању, у такве те работе, то, то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли се оне користе у активним борбеним дејствима?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Које?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Помоћне.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно ако, ако су праве снаге како треба, које треба да, нема, нема ту активних борбених дејстава, ту је било циљ, еј стани бре, немој да пуцаш, где ћеш ти овамо? Стани овде. Ко си ти? Сачекајте, немојте то, немојте ово, дајте ми председника месне заједнице, дајте ми овога, дајте ми онога, да видимо шта је, где је, ко је крив, како је. Дај да га одведемо ако треба негде да га склонимо да не праве такве. Ти сами се мештани су један другоме правили зло. Нисмо им ми правили зло.Они су једни другима намештали неке своје заврзламе су имали од раније разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мештани су сами себи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Села. Конкретно села Ловаса или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Хрватске националности, затрован народ, ове српске националности, овај формира своје, онај формира своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су овај, били наоружани?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно су били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ти из села, сигурно, оружје је било госпођо. Ви сте могли да нађете оружје, онај највећи магацин горе код, код Мирковаца, када је она Ворапчана разумете, све се живо наоружало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наоружао ове Србе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немам то појма. Ја са тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су наоружани.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па било је, бацала је резерва оружје, наша резерва, када је одлазила бацала је оружје. Тенк је био отворен. Свугде за све. Давали су, можда неким тајним каналима однекуд, јер територијалне јединице су имали своје магацине са наоружањем, са опремом и тако даље. Пример, ми у Ваљеву, били су магацини територијалне одбране, наши магацини. Према томе, та територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их наоружавали? Из Ваше бригаде јел сте им давали оружје?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Ми лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви нисте, ови сви други наоружавају.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е наоружавали, не мож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога Ви то гарантујете, откуда знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може, да ја, да ја некоме, колко имамо војнике и то толико смо имали и наоружања, толико смо имали опреме. Е сад Ви не можете да тврдите сто посто да ли је неко некоме дао пушку, да ли је некоме дао бомбу, дал је дао мину, кад би ја то све знао, 3.500 војника рецимо, по формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они што су кренули у напад тврде да су добили од вас тамо на некој бензинској пумпи, кренули и добили после оружје које је припадало иначе бригади. Јел знате неког Цветковића?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Цветковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јел то активни или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше бригаде, не знам, Ви сви нешто имате само презиме, а до имена је тешко доћи.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Цветковић. Не. Знате шта? Било је ту и из резервног састава, било је расформирала се војна академија, Виша војна академија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да не губимо време, ја се извињавам што Вас прекидам.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не могу ја Вама да кажем што не знам ја.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Е добро, само ми реците овај, за 18. рекли сте да ово није Ваш потпис, овај борбени извештај о дешавању 18?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, није то мој доле потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми сад објасните на основу којих информација и ко доставља информације о стању на терену и да ли је то лице присутно и како добије информацију са терена? Ко, ко је састављао борбени извештај па ћемо можда да дођемо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сваки, сваки ко учествује рецимо командант, ако је био неко од командира и команданата, он достави шта је радио, па не знам шта је радио овај, шта је радио, ко је где био на ком задатку, тако достави то се сакупи и један напише.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А конкретно за Ловас јел знате тог дана на терену из Ваше бригаде ко је могао да да ову информацију о извођењу цивила и тако даље? Ко је шта у Ловасу, ко је.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Командант ТО.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам верујте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ништа не знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знате, часна реч Вам кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ништа. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добар дан. Адвокат Игор Олујић, бранилац Милана Радојчића. Господине Стојанов, ја ћу пробати заиста да будем што краћи, колко сам ја разумео, Ваш посао у штабу је био да Ви сте рекли у једном тренутку административан.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Административан посао сте обављали у штабу, састављали неке предлоге који су, које је потписивао после Лончар или већ ко је требао. Јел то тачно?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па добро, моје је било да то, то оформим.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Оно што мене интересује судија Вас је питала током главног испитивања на појединим наређењима, одлукама о којима смо данас доста дискутовали, налазе се иницијали који дају СС, да ли можете да нам појасните, да ли је, шта значи то? Могу да Вам предочим ево.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ма знам ја то.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Наређење од 10.10.-ог.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: По нашој административној, још у миру, саставља се, ставља се на крају иницијали ко је куцао и ко је састављао.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко је састављао и у принципу Ви сте користили иницијале СС?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја или онај ко је куцао. Могао је свако да убади.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Али када сте Ви нешто куцали, Ви сте стављали СС иницијале? Јел тачно то? Јел био још неко у бригади ко је имао исте иницијале као Ви?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није био.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. А јел сте Ви, ајд само прво да разјасним то, јел сте Ви икада саставили било какав предлог наређења потпуковнику Лончару, и да ли сте га означили са иницијалима СС? Икада? Било које наређење да се донесе хлеб, да се донесе, наберу јабуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не морате да гледате у то, реците да ли кад Ви радите нешто, доле стављате иницијале СС, јасно питање.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сигурно да сам стављам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Задржите то. Е сад, можемо то баш да користимо као пример, значи, Ви сте, Ви сте по чину били потпуковник?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Колко сте дуго били у војној служби?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам завршио 71.године.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: 71. године? И колко та бригада колко она има људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: По ратној формацији има око 3.500.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: 3.500 људи? Значи, Ви сте били начелник штаба ратне формације од 3.500 људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи, Ви сте били ја сам био редов у војсци, али то је потпуковник, начелник штаба 3.500 , то је значајна функција. Значајна функција. Добро, овај, ајте ми само разјасните став 2 овог, шта значи то одлучио сам извршити напад на село Ловас, блокирати ивице села, дејствовати по објектима и истоме, а помоћним снагама извршити чишћење села од припадника Зенги и МУП-а као и становништва које је непријатељски настројено. Јел сте Ви саставили некад такво наређење? То ме интересује последњи део тог становништво које је непријатељски настројено. Како се чисти становништво које је непријатељски настројено?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ту су ови, сигурно, ови Зенги, Ви знате чији су они.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, не, Зенге. Зенге су, ајд да кажемо, ту су издвојени, али имамо Зенге и имамо непријатељски настројено становништво.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па има штити ове исто што су други, што убију, што.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да, а шта значи чишћење њихово?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Чишћење. Па то је да се склони из села, то није убијање, то није убијање.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да се иселе можда?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не да се иселе, да се склоне из села, да се.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Где да се склоне из села?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па да се види који су то, да ако имају оружје да се разоружају, ако имају бомбе, ако имају било шта, све да не праве проблеме, ти људи су правили такве те проблеме, а ми смо убацивани.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Чистили то?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не чистили. Него убацивали да да то решимо и да вадимо врућ кромпир човече.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А јел сте Ви писали некад таква наређења са тим чишћењем? Јел можете да се сетите? Не знам за ово, али за неко друго, јел то уобичајено било?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није било уобичајено.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Није било уобичајено?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи, ово је неуобичајено?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није било уобичајено. То су ти наши неки термини, разумете, шта ја знам. Кад Ви имате у селу разноразних људи и овакви и онакви. Овај ради ово, ово раде сви, наоружани сви имају бомбе, мине, морате те људе да разуверите, морате да одузмете то оружје, морате да им узмете те бомбе, да склоните, да им објасните, да кажете, да дође председник ове месне заједнице ту, да те људе убеди, види шта је ко је, одакле, како је и да се даље.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: То је све, то је значи, то је све садржано у овом наређењу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је то, а није то да их Ви вежете, или да их терате негде у неки логор, или да их водите негде човече. Нисмо ни имали ми логор.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте имали? А јел био затвор неки у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Никад није био затвор у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па где сте стављали? Јел сте заробили некога?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је даље прослеђивано вишој команди.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Где је виша команда?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У команди дивизије.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: У?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У они су били доле у Шиду.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И они су имали затвор?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не знам да ли су они имали затвор.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па начелник сте штаба, заробите неког. Где иде?

Шта радите с њим? Не дај боже, морате да га проследите негде.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да. Да се њиховој војној полицији, односно органима безбедности и они даље раде.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А Ви ништа нисте радили?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, ми, ми.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Мислим не Ви као.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не. Нисмо имали затвор, нисмо имали право то да да имамо да људе затварамо и да испитујемо и да шта ја знам да дајемо.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Изволите. Даље од бранилаца ко?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Стојанов, Бранко Лукић, адвокат. Моје једно од питања је, хтео сам да почнем као и колега које школе сте завршили и коју функцију сте обављали? Пошто овде сведочите по нашој одбрани као да немате војну школу, говорите, ајде прво ми реците, да ли бригада има зону одговорности?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ама није то било.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Немојте овако опширно. Да, не, немојте ништа да ми објашњавате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Школски да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Да ли је Ваша бригада у Хрватској имала зону одговорности?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад кад смо били у Товарнику не. Зато што нисмо имали комплетну бригаду и зато што је то био почетак, није се знало ни ко пије ни ко плаћа.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ваше сведочење данас да Ваша бригада није имала зону одговорности. Је ли то Ваше сведочење данас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: На почетку сада да, у Товарнику и ово.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Кад је престао почетак? Кад је?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: После, касније, кад се то све, кад се формирала јединица, када је стала.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Кад се формирала јединица?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Претресало, касније, крајем октобра када је то овога стало, кад се резерва почело полако да се враћа, када је пуковник Лончар ставио на ноге све и тако даље. То Ви не мож да схватите шта. Јел сте Ви?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Немојте да ми објашњавате. Ја имам даље за Вас питања. Ви сте рекли да Ваша бригада није имала зону одговорности. Идемо даље. Да ли сте икада Ви чули за принцип једностарешинства?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како нисам чуо.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли може да постоји двостарешинство у једној акцији?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је рат. То је најгоре било.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Станите, станите. Ви кажете није било нормално време.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се војска обучава за војне вежбе или за рат? Шта је нормално време за војску?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Господине, држава се распала.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта је нормално време?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Свако је водио своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, ово се не чује.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли у једној акцији по Вама могу да буду две команде, у једној акцији?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако, како је било.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта? Може или не може?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Може? По Вама може да буде две команде у једној акцији?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Та конкретна је била ситуација што јединице територијалне односно добровољачке јединице никога нису слушале. Нисмо ми вршили злодела господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која конкретна ситуација?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Која конкретна ситуација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта причате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За било што, конкретно за Ловас, није то вршила оперативна јединица, нису то вршили војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад сте се сетили напада на Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нису вршили. Па ја говорим Вама од када говорим за тај одред «Душан Силни». Он није био нама потчињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Од почетка не можете да се сетите напада, сад сте се сетили.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ама није тачно, како не. Сад сте ме салили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда је у нападу на Ловас поштован принцип једностарешинства? Како се Ви сад сећате да није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нама нису, нису они били потчињени. Како тако можете.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Питали смо Вас, немојте да причате, ја Вас питам. Што Вас питам, то ми одговарате. Причали сте о сада сте рекли, «Душан Силни» Ловас, напад. Да ли Ви знате да су ти људи окупљени испред Ваше команде у Товарнику ноћ пре напада?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Наше команде?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Пред Вашом командом да. Да ли имате та сазнања?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Који су побегли, могуће могуће да су се прикључили. Нама је резерва отишла, могли су и њима да се прикључе. Откуд ја знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли су, да ли су?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, то не знам да су се окупили. Први пут од Вас чујем господине.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. У команди бригаде, постоји штаб јел тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Колико је Ваш штаб имао људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ух.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Кажите нам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Па откуд ја знам сад да се сетим. Да набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оквирно, не тражи.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Оквирно.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јел имао 100 људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Колико људи је имао?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ту можда имало двадесетак.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Двадесетак? У штабу су начелници родова јел тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Свако наређење које се пише, пише се на тај начин што начелници родова дају своје предлоге. Је ли тако? Начелнику штаба. Начелник штаба скупља те предлоге и пише наређења. Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се, нисте одговорили, немојте главом да климате, не улази у транскрипт. Ово све што причате биће аудио записано. Разумете?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: То наређење затим одобрава или не одобрава командант као што сте и рекли. Је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, сви ови начелници родова су у ствари Вама потчињени. Је ли то тачно?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ви сте тај који сачињава наредбу која касније иде на одобрење команданта. Је ли то тачно?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Вас је то неко од официра учио како треба да буде. То је школски. Али рат је специфична ситуација.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово је специфично.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. У специфичној ситуацији.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је специфична.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ко је, ко је у Вашем штабу писао наредбе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Обичну наредбу пише оперативац.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Оперативац? У Вашем штабу оперативац је био?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Камбер Слободан.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Камбер Слободан. Камбер ће тек да нам дође и Ваше је сведочење данас да Ви нисте писали наредбе је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Него је он писао наредбе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: По овога пропису, помоћник начелника штаба за оперативно-наставне послове пише наредбе.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: А каква је Ваша улога у писању наредби?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово што сте рекли ако он није ту, или ако је спречен нешто, онда његов заменик има оперативно више референата онда неко пише и нормално ја надгледам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Сада ћу да Вас питам, рекли сте, изјаснили сте се о присуству територијалаца из Ваљева, припадника територијалне одбране из Ваљева. Ја ћу сад да Вас питам, имам и документа ако желите можете да их видите. Команда Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије 9.10.1991.године, каже у свом редовном борбеном извештају у току дана у дивизију су дошли одред Ваљево у састав Друге пролетерске гардијске моторизоване бригаде. Да ли Ви сматрате да је овај документ фалсификат?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја ћу да Вам дам документ. Имате подвучено зеленим. Да ли то одговара стварном стању или је документ прављен накнадно, или је мењан, таквих докумената има још, ићемо даље. Или прихватате да је то стање на терену?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ово мора да видите са пуковником Драгом Ромићем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта не? Било је неколико мојих питања, па молим Вас реците ми.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овај одред Ваљево у саставу Друге механизоване бригаде, не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да. То није тачно јел?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојанов, јуче је Ваш командант овде потврдио да је неке чете ваљевске да су ушле у Ваш састав територијалне одбране Ваљево.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За чете је потврдио за одред нешто му.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овде пише, овде пише одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али уопште. Ви сте рекли територијална одбрана не, какви, они с Вама немају везе. Ови из Србије што су дошли. Јуче је Ваш командант потврдио да јесу две чете ушле у састав, Ви то се не сећате, заборавили сте или како?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Следећи документ који бих Вам предочио, команда Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Механизоване.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Механизоване дивизије од 9.10.91.године, у документу бр. 851-25, каже одред Ваљево улази у ваш састав 9.10.91.године, ангажовати га као целину или поделити, рачунати га као формацијску јединицу. Шта значи формацијска јединица?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Формацијска јединица значи као што су, формацијска јединица по мирнодопској формацији, као што су батаљони, оклопни и ово остало све.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: И Ви немате сазнања да је одред био у Вашем саставу? Горе на врху странице друге. Можете да прочитате и ово ниже на страници, одреде ТО који се потчињавају бригадама прихватити, организовати и припремити, сматрати их својом јединицом. Да ли и даље тврдите да одред територијалне одбране Ваљево није био у саставу Ваше бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово је наредба команди дивизије, ево потписао командант Аранђеловић, није жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да губимо време да Ви сад читате

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, не могу да Вам кажем, не могу да Вам кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај документ. Ви се тога не сећате, били су ту сведоци и Ратко Ђокић, па оптужени Миодраг Димитријевић то исто прича да је овај одред ушао у састав Друге бригаде 9.10.91.године, ушли у састав Друге бригаде, упућени у Чаковце, да не губимо сад време да Ви сад читате оно што је тамо било.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, верујте ми да први пут ово видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што видите ова документа први пут, али ми смо Вас питали неких ствари се не сећате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како да се сетим 19 година је прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви се ничег не сећате оног што је предмет ове оптужбе.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Све, све сам избрисао кад сам отишо у пензију. Све. Можете сад да ми кажете да сам, да сам не знам шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ови што су оптужени за напад, сећају се многих ствари. Изволте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја настављам овом линијом у нади да Ви можете можда ипак да се присетите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, да не губимо време.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само још ово за Ловас молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је већ то тако, предочимо му један документ, он се тога не сећа.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ово су све документа дивизије.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте. Видите да је каже се, на тој првој страници, распоред јединица дивизије, каже се да Другој бригади припада ТО Ваљево и подвучено је чета ТО Ваљево и Лајковац у селу Ловас, 11.10.91.године. Питао Вас је и суд и колеге, да ли може ово исто да Вам помогне да се сетите?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немојте да ми дајете ништа.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Да ли одбијате да сведочите?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, не одбијам, не не. Дајте ми то, али не могу да се сетим ништа, то је писала команда дивизије.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хоћете само да погледате овај потпис на документу од 14.10.1991.године, Ваше бригаде, број документа 402-1. Је ли Ваш потпис само ту погледајте добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Овде видимо да се у борбеном извештају наводи да је за напад на Сотин ангажована противдиверзантска чета из ТО Ваљево. Шта су борбени извештаји?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То су активности које су у јединици имали у току дана да се достави претпостављеној команди.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Тако је, оно што је јединица имала као активност у току дана. Овде видимо да се као део јединице наводи противдиверзантска чета из ТО Ваљево, уколико ово овде пише, не морате да се сетите, да ли је тачно да је то део јединице? Или сте Ви писали за јединице које Вама не припадају? Без одговора. Идемо даље. 23.10.1991.године, потпуковник Милан Еремија покојни, саставља документ команде Прве дивизије бр.1276-1 и каже општи је утисак, на првој страници, општи утисак је да већина припадника ових јединица спремна за одговорно и пожртвовано извршавање задатака, сем одреда ТО Ваљево, који је одбио да крене на задатак са Другом оклопном бригадом Друге пролетерске гардијске моторизоване бригаде, оклопни батаљон и дела војних обвезника па нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљона Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је одбијање наређења нешто што утиче на морал?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да? Да ли је Еремија требао да извести о овоме?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Претпостављену команду да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је то нешто што нарушава и углед јединице?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сад, сигурно и то.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је то нешто што је важан догађај у јединици? Да ли сте Ви знали за догађај када је један одред одбио наређење?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта је све било, како је било.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Не сећате се ни тога?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Знам Еремију, он је мој комшија, нема месец дана како је умро. Он је био комесар у команди дивизије.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је уобичајено да официри Прве дивизије извештавају на неколико места и да погрешно означе коме припада одређена јединица? Јер ми немамо овде никакав податак да је одред Ваљево припадао било коме другом сем Вама, да ли је могло да дође до ситуације да су били Ваши а да се стално извештава да неком другом припадају? Или да су били нечији други а стално се извештава да су Ваши?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Све је могуће. Све је могуће у тој ситуацији у том рату могао је било ко шта и та телевизија и штампа и сви су.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само моменат, да ли је Ваше сведочење онда да су официри Прве дивизије погрешно извештавали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Активни овај, официри нису погрешно извештавали.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јел је Еремија активни официр?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А јесте, помоћник команданта дивизије за морално-политичко васпитање тада, врло одговоран, врло савестан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ја немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Има ли?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић, само ћу једно питање. Господине Стојанов, да ли сам ја добро разумела а Ви ме исправите, да се Ви у вези са периодом Вашег боравка на овим просторима као активни официр мало тога сећате, па се не сећате да ли сте имали зону. Која Вам је била зона дејстава, па се не сећате, односно тврдите да није било никаквог напада на село Ловас, нити учешћа Ваших војних структура, па се не сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање? Не треба нам резиме сведочења.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Морам, просто морам судија да уведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо питање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Морам да уведем, да бих изговорила питање. Не сећате се да су Вам погинули људи из Ваших војних редова, не сећате се да је било незгода и тако даље, а сећате се како рекосте сада малопре, на питање председника већа неких прича по месту о неком догађају у Ловасу. Па Вас ја сад просто молим, пошто је то заиста један тренутак чега се стварно сећате, да ми кажете од кога сте чули? Шта сте чули? И кад сте чули везано за догађања у селу Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад конкретно од кога, причало се у јединици, дошао и сваки се овако држи за главу. Шта је?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ко се држи за главу господине?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ишли старешине, ево, конкретно, овај мој колега што је био сад што је господин читао за Еремију, дошао и каже како је то? Шта је то било? Шта је то било? Шта шта је било? Каже, изгинули су војници ово оно. Овај, не војници, него изгинули су људи у Ловасу. Од кога? Од шта? Од минског поља.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни, кажите ми ко Вам је испричао, где, у чијем присуству сте били, то ако се не сећате. Ко је био с Вама када је то чуо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па били су сви, то су, то је командно место.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ко?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Старешине команде, можда сам био и ја сам, можда је био поред мене само неко други да каже, тако и тако се то десило.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ал како се тога сећате а ничега другог се не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па зато што су ми.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зато што је то био један драматичан догађај?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно драматичан догађај.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Управо због тога Вас питам, ко Вам исприча тако једну страшну и драматичну ствар? Једну такву ситуацију, јел питасте Ви околи, шта то би људи, ко изгибе, зашто?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како, како нисам пито. Ја сам се.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кога сте питали? Ето то.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па питао сам ове старешине, питао сам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тога се сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Пито сам како су, ко је то, кажу, не, то ми ништа нисмо радили, то су урадиле друге јединице које немају с нама везе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На питање председника већа сте рекли са минским пољем у управо, текст који сам ја записала, у вези са минским пољем, ништа не знам, нити се било чега сећам. Значи, то је Ваша прва реченица коју сте током испитивања од стране председавајућег рекли. Накнадно сте се присетили и током разговора са браниоцем и поновљеним питањем, па сад ја просто да питам, јел се сећате ил се не сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао чега се сећа.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па две ствари се сећа судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта сад, шта сад више.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Прво да се ничега не сећа, а онда се сећа да се свега сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је сад Ваше питање?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Шта је истина од тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је, дошао је у јединицу, овај се ухватио за главу.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ништа није, нема везе са тим, да је прочитао из новина. На питање колегинице, кад је то прочитао из новина, Ви сте поставили питање, следеће на које он се присетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чули смо све то и шта сад? И објаснио је где је то чуо први пут у јединици, шта сад Ви хоћете?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хоћу да чујем да је оно што је претходно изјавио да се ничега не сећа, значи, лаж. Шта је онда то? Какви су ово искази судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појаснио је где је први пут чуо. Шта сад?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли господине Стојанов први пут чули о Ловасу у касарни у Ловасу, у месту где сте били на терену? Или сте то прочитали из новина накнадно после догађања, то је моје питање.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Реко сам ја, први пут.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мени одговорите на питање, не морате да гледате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да сам, добро, извините, да сам прочито у штампи и после се то проверило, дошао је тај Еремија мој велики пријатељ, рекао, ево, види шта се десило.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Прочитали сте у штампи. Будите љубазни, кажите ми кад сте прочитали у штампи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У, откуда ја знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ваш боравак на овом терену, значи, месец дана, два месеца?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У кад сам био, не месец дана.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Три године, пет година кад сте отишли из војске?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Него тамо још док сам био, али не знам да ли је било, јел после је један искористио што је овај предао у команди армије, његов колега је дао «Б-92» листу «Б-92» и узео паре. И онда када видите и каже шта је било.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни само ми кажите, шта је предао «Б-92»?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тај извештај комплетан, јер ово што шаље сад Еремија што је послао, он је послао команди армије, а тај његов колега из команде армије продао за паре.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите на службене изјаве?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па да, војне човече.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Војне изјаве?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па да, и он је имо проблема са тим светом.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А Ви сте онда закључујем прочитали тај војни извештај, па сте онда сазнали шта се десило.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, нисам га ни читао ја, него сам чуо што он каже, што причају људи, што пише у штампи. Нисам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Што пише у штампи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Питања? Браниоци?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар Дан. Љубан Деветак оптужени.Како сам ја сватио данас из Ваших одговора, да сте Ви били овај, у једном стању расула а обзиром да је до сад утврђено из свих докумената произлази да сте Ви у Товарнику боравили најмање 20 дана, три недеље отприлике, овај, јел цело време тих три недеље сте Ви били у расулу? То је питање.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Љубо, у то време смо се попуњавали, долазио је.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, конкретно, јел сте ви били свих тих 21 дан у расулу или сте дошли к себи? Кад сте дошли к себи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми смо дошли себи, дошли смо себи чим је почело да се, да се попуњава јединица, онда смо почели сами себе да организујемо. Дошао је Лончар, почео је да прима дужност, почеле су припреме све и.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Све смо то чули, све то знамо, првог је почео да прима дужност, 10.-ог јел сте Ви били до 20.-ог у Товарнику, цело време у расулу? То само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви знате Љубу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како му рекосте Љубо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па он се представио, представи се Љубо Деветак.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па као и сви госпођо, од почетка првих лажних извештаја надаље мене ословљавају са Љубо Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да питам јел се познајете да видим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ево сад се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим кажете му Љубо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, сад се он представио, Љубо Деветак.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам се представио као Љубан Деветак, нисам рекао Љубо Деветак.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Љубан Деветак, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате тамо из Ловаса?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не. Ево сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Товарника, јел сте се виђали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, можда овако нешто случајно у пролазу, али ево верујте ми часна реч, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био некад код команданта тамо да је долазио?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта да Вам кажем? Можда је долазио, можда није, ако он каже да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је био.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Био, а ја код мене није, ја га нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако командант каже да је био?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако каже командант да је био, ја код мене није био, ја код њега нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте чули да је био?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е сад да ли сам чуо? Можда сам чуо, можда и нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволте.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јој човече божји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате човека?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: После ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам сада.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, знам .Видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и кад?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: 18.-ог навече кад сам био заједно са потпуковником Димитријевићем у овоме Товарнику, када је «пинц гауер» дошао после тога Лончар по мене и по њега, по Димитријевића, извињавам се. Овај, тад сам га видео у ходнику. Хтео сам да га питам сада управо да опише кућу где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био у ходнику, само појасните.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: У штабу у којем су они седели. Хтео сам управо да га питам па да га наведем на то да су они овај, да опише ту кућу, какав је улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима ме много та кућа.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма мене занима да му обзиром да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви и Димитријевић долазили тамо он је био тамо у штабу јел тако?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Био је, био је у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био присутан када сте Ви ту са командантом Лончаром разговарали?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Код команданта Лончара кад се уђе у има две-три степенице на улазу, нека господин прати, па то је приватна кућа, знате какви су ходници, можда метар и по до два, мало је богатија, па можда два метра широк, лево је тај ходник и право је била ова канцеларија од команданта Лончара, а значи то лево, а право овде ту је било опет као неко мало предсобље, већ је одма иза тога била та просторија о којој је причао онај возач да су биле те карте и то, то се видело из овога обешено на, на као табле укосо овако стоје, разумете? Није на зиду него на постољу једном косо, разумете. Тад сам га видио, него нешто друго сам хтео да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, Ви кад сте дошли из Шида у Товарник, јел се сећате Ви уопште идући из Шида, која је то улица где је Ваш штаб био овај, кад.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, какви улицу.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А кад скренте, морали сте скренут десно, јел тако ил није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, од пута онај десно, тако је.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: У том моменту кад скрећете да ли сте видели да мало напред можда 100-150 метара најдаље постоји са исте те десне стране црква?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У Товарнику има црква да.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: И одма после тога бензинска пумпа, исто након 50 метара отприлике.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је, према горе.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Према горе. Код те бензинске пумпе ако скренете десно, кад прођете њу, идете у правцу Вуковара, тј., Ловаса, јел тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, Ваше село знам, нема проблема. Знам где је десно, десно да.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А право идете за тамо даље Винковце, јел тако? Правац Винковци, а лево би ишли према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Деветак.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви се стално бавите географијом у вашим питањима а има битнијих ствари од те географије. Изволте.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, имам конкретна питања. Лево се иде према железничкој станици ту је католичка црква јел тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е то сад, католичка просто не знам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел сте осим цркве те православне, католичке, кажете нисте видели, тих кућа кад долазите, видели колко је то срушено у Товарнику све? Јел сте запазили? Да ли се то могло порушити снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује, не чује се одговор.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, да, било је порушено, да, да.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел то много? Сад да не лупамо у проценту али најмање 30 и више посто објеката је било разрушено?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па говорили сте да сте Ви тамо раздвајали Србе и Хрвате завађене, да ли су могли да се заваде толико Срби и Хрвати конкретно у Товарнику, да има толико порушених зграда, јел су они располагали с таквим средствима?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо ми порушили ту Товарник.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не говорим о Вама.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, наша јединица, не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али нека јединица ЈНА је порушила јел тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте, а ми смо дошли ту да после тога.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Док сте боравили у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да, нисмо рушили ништа.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дозволите питање молим Вас. Док сте боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте рушили негде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Док сте боравили у Товарнику, да ли сте Ви знали да, или чули мислим уживо да тутњи изнад Вуковара, а тамо овај, борбена дејства велика се воде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел тако ил није?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли су и тамо раздвајани Срби и Хрвати на тај начин што се авијацијом тукло и по једнима и по другима?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је ствар више команде, треба питати начелника генералштаба и команданта Прве Армије.

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Следеће питам. Да ли сте Ви били свесни да је цела зона та односно подручје од Шида укључујући Вуковар, можда тамо и даље, да је то под борбеним дејствима, да су то оружана дејства, да трају? Јел сте били свесни тога?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја у Вуковар био нисам.

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам Вас то ни питао. Да ли сте били свесни да од потеза Шид закључно и продужно са Вуковаром тамо до Винковаца, односно до Мирковаца, да букти оружани сукоб, односно рат, јел сте били свесни тога те чињенице кад сте боравили у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У целости, чуо сам, нема шта ту, то знају сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само да се вратимо ово на Товарник, у овом оперативном дневнику Ваше бригаде стоји констатација почетак напада на Товарник. Помоћник начелника штаба за оперативно-наставне послове потпуковник Камбер Слободан. Мало пре рекосте нисте учествовали у тим.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, Товарник ми нисмо нападали. Наша јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нека друга јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, овде Ваш дневник оперативни све активности данима Товарник.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Товарник је био овај, пре тога, ми смо ушли без, посели смо без борбе без свега, јер ми нисмо имали јединице, ми кад смо кренули, они су одма резерва побегла. Ми нисмо нападали на Товарник, да га гађамо, да нападамо и то све, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише почетак напада на Товарник.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па, почетак, али није било, није било напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било напада тога уопште?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, наша бригада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Наша бригада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворити ватру по центру Товарника, ма мислим да не причам даље.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је онај почетак још кад смо били у Шиду на вашаришту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево Вас овде у Товарнику, учествујете у нападу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А кад смо дошли ми у Товарник ми Товарник нисмо срушили. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте дошли у Товарник?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. А ово што објашњава господин, тачно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево исто за то, ако ћемо о Товарнику да причамо, командант бригаде остварити артиљеријску ватру на источни део села Товарник.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па даље, ево, овде Вас пуно, пуно сте присутни у Товарнику.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми смо се у Товарнику морали да се обезбедимо јер смо трпили ватру, ево управо, што је набројено, село, односно шума Јелаш, пуцали су снајпери, минобацачи са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Артиљеријска припрема на село Товарник.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сви су гађали су, ево што управо он прича са свих страна су гађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пуно порушено било по Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кад смо ми ушли, па порушено било, сад колико шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Ви ушли брате, 20. још септембра.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ми нисмо рушили, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише у Вашем дневнику. Изволте даље.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сам добро ја описао ту кућу коју сте користили за.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ко да се сети куће бре ајде.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ни тог се не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не сећам се.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се сећате како Вам је кућа та била обезбеђена?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Команда места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се куће, како да се сети?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Обезбеђивали ми, обезбеђивали смо ми то што смо имали снага.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Официри?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: И војници.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Све се види пуковник до пуковника на улазу овај.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Обезбеђивали смо, овај, ми смо имали снаге, ми нисмо имали јединице довољно, снаге.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колку сте дугу косу имали кад сте били у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нормалну. И сад сам се ошишао, нисам имао дугачку косу. Ја не носим дугачку косу.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике као, као овај сада јел тако? Можда мало дуже?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Можда мало дуже.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми молим Вас, јел се можете сетити 10.-ог вече, где сте били?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Еј бре, јебо те бог.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: 10. октобра 91 године.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А шта је то битно где сам? Откуд знам где сам био човече.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зашто је битно госпођо председнице, 10.-ог вече кад смо Мирко Јовић, Баста и ја стигли у команду у Товарнику, овај, управо Лончар је од њега тражио да донесе боцу пића и да наручи кафу. Ја Вас молим.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ех.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате то, јел знате тог Мирка Јовића?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, питам јел зна овако, пошто видим да чита штампу, прати догађаје.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, госпођо судија, не. Нисам видео Мирка Јовића нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате кроз медије?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кроз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз медије.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кроз медије да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А лично да га видим овако уживо и то да сам контатирао, разговарао, припремо, не. Тврдим главом и брадом, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате господине Деветак у својој одбрани тврди да је био ту на командном месту.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, са мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душана Лончара и да је ту био Мирко Јовић.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, са мном не. Ја нисам то, ја.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Господине Стојанов.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад може да ми прича шта год оће.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Господине Стојанов, не, питање имам. Да ли је у команди у Товарнику, значи Друге пролетерске гардијске моторизоване бригаде постојао човек тамнијег тена од Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Нисам.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тамнији тен.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тамнијег тена од боје лица, тамнијег тена од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то питање?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда је могло доћ до замене, ако је неко још био тако таман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га јел зна тог и тог именом и презименом господине Деветак, ево трећа година овде, Ви никако да кренете. Ако хоћете нешто да питате, питајте директно, шта ту обилазите ко киша око Крагујевца? Па питајте ако је нешто, директно питање знаш тог и тог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, опростите, ретка појава кад ме Ви не разумете, иначе обично ме разумете, нисте ме разумели. Не бих желео да ја направим погрешку да тврдим за њега нешто што евентуално није, зато га питам да ли је постојао човек са тамнијим теном и косом у команди у Товарнику од њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хоћу да кажем да иако, човек може да каже овде све углавном «не сећам се», одговорно тврдим да је то човек кога сам видио и 10-ог вече и реко сам којом приликом и 18-ог кад смо потпуковник Димитријевић и ја довежени «Пицгауером» у тај њихов Штаб, па сам ја изашо он је вани цело време шето заједно, курир је стајао и држао се овако исто за главу као и сада овде. Он је 10-ог вече знао зато сам ја питао јуче, опростите молим Вас, питао зато, одговарам председници већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато сам ја јуче питао Лончара како је могао да дозволи да овакав извештај 18-ог оде кад је он тачно и он и присутни господин су знали исто вече шта се догодило, то тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, имам још примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците примедбе да чујемо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко год је нешто питао није добио одговор. Па примедба је да човек једноставно намерно неће да се сети баш ничега, шта друго да се каже.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево видите сад, ја сам страшно изненађен.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А евидентно је поштен.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад ви можете да ме неко убеди човече да сам ја нешто, а ја да вам кажем поштено, ја сам пошто кад ми је скренуто, сад да не испадне да се ја вадим на тој националности и све то, али кад је мени скренута пажња «Славе припази се, чувај се» и кад су ми рекли сто пута «Ти си Македонац и то, води рачуна», ја нигде нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули ту причу, господин Деветак вам ставља примедбу да се намерно не сећате нечег што.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ама није то тачно, ја видео нисам човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може да прича шта хоће човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево оптужени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, оптужени Девчић Милан. Господине Стојанов, ја бих Вас нешто са стручне стране питао, ништа везано конкретно, да ми разјасните само неке ствари пошто сте Ви официр вишег чина и тако. Да ми разјасните везано за разлику између запоседнутог места, освојеног и ослобођеног, у кратким цртама само да ми кажете разлику.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Између?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Запоседнуто, освојено, ослобођено место? Шта се догађа приликом једног, другог, трећег, који услови треба да се стекну итд.? Мислим Ви сте официр, Ви би то требали да знате са стручне стране. У пензији, добро, нисам знао.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У пензији, ја сам учио Војну акамедију, никад нисам учио о грађанском рату човече да ћемо то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам, ја само питам. Ја сам оптужени.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако је поседнуто место значи ми смо ту дошли да остваримо мир, да обезбедимо људима нормално функционисање, живот, рад, ред и да функционише локална самоуправа, не да се ми мешамо, да не долази до убистава, до

крађе, до овога, до онога, итд. А реч освојено место то је кад, ми нисмо ишли да освајамо човече, него ја Вама кажем ишли смо да обезбедимо нормалан живот, рад, ред и да не долази до убистава људи, да функционише власт, а што су људи одмах радили друге ствари једни су једно радили, после сутрадан ови други друго, то је друга ствар. Нисмо ми, нама је био циљ основни да буде нормалан живот, рад, ред у том селу, у том крају где смо дошли, где се дешавало, није било нико да сад некога осваја, неко да окупира, да некога тера силом да иде из села, неко да дође у село и то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала. Господине пуковниче или потпуковниче?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Потпуковник.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Потпуковниче, реците ми зона борбених дејстава кад се заузме једно место, колико времена протекне да би се могло рецимо сада ова друга фаза да се изврши?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зависи од становништва.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи Ви знате о чему причам?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Знам, зависи искључиво од становништва, ако је становништво добро, ако имају добру своју локалну самоуправу, ако су сложни и све договоре се, не прави никоме ништа, не допуштају у село да им уђе неко други са стране да им ровари, да им прави зврчке, да кажу овај вам направио ово, овај направио оно, нема проблема, онда они нормално живе, раде, све и све је у реду. Ништа ми нисмо узели нити дали неке више, неке мање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ту спада и уклањање минско експлозивних средстава и неутралисање непријатеља?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сваки који год је постављао минско поље он је требао да преда тој локалној самоуправи записник о минском пољу да се зна где је и кад треба да се разминира неко треба да нареди, тај ко је миниро или ко има записник тај ће да разминира.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, нисмо се разумели, али добро. Реците ми молим Вас, да ли Ви можете објаснити шта су и које су то главне снаге које су учествовале у нападу на село?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево сад Ви опет главне снаге.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па зато видите, зато што пише овде у наредби знате, о нападу, па каже између осталог у тачки 2 «Одлучио сам извршити напад на село Ловас и то главним снагама обухватним дејствима», па даље каже «Блокирати јединицама ивице села и дејствовати по објектима» итд., па хтео сам Вас питати само

у односу на ове помоћне снаге, главне снаге шта су, коме спадају, ко може да их активира?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте Ви знали да се из тог села се исто пуцало из гробља, из те творнице, из те шуме Јелаш и све то, морали су да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нажалост, мене сте упутили, ја сам један од тих кога сте упутили тамо па сад морам овде да одговарам због таквих управо који су ме упутили тамо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја одговарам исто.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви одговарате као сведок, ја као оптужени.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је свеједно ко одговара.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је разлика велика знате, ја овде већ лежим три године, ушао сам у четврту, а видим Ви не знате ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста с тим коментарима, је ли имате питања, примедбу на исказ? Можемо сад ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ништа, извињавам се. Ево питање, питао сам господина потпуковника шта су то главне снаге? Шта значи обухватним дејствима, шта се подразумева под тим, која су то дејства? Да ли је то запречавање комуникација, рецимо путева итд., да не набрајам ја Вама, Ви знате, Ви сте официр високе, завршили сте школу ту па ваљда.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта обухватна, никад.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли значи запречавање путева? Значи је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па учио сам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли то значи употреба артиљерије, употреба инжињерије, извиђачко диверзантске активности, убацивање диверзантских јединица, запоседање одређених положаја и тако? Па знате Ви то све, само видим да нећете да одговарате или не знам шта је у питању.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања да ли има?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ми објасни које су то јединице које улазе у састав помоћних снага? Шта су помоћне снаге и ко улази у помоћне снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па обично у помоћне снаге улазе мање снаге.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рецимо које су то снаге, да ми набројите ако знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако имате пешадију, пешадијске снаге, ако имате неке друге снаге придодате вама то су те снаге, нису, а главне снаге су.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли су то резервни састави Територијалне одбране? Да ли је то полиција?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако је била, ако је потчињена јединици може, ако није потчињена јединици не може.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Е управо ту смо сада, до тог детаља долазимо, до тога сад да ми Ви објасните. Да ли те помоћне снаге ко њима командује, ко командује тим помоћним снагама?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па командант.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Командант. Да ли оне спадају у оперативне јединице?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ја сад Вама говорим ако је потчињена јединици, конкретној јединици бригаде командује командант, ако није потчињена командује тај ко је њихов командант али они нису у саставу јединице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли они спадају у оперативне јединице или не?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не спадају.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А како им можете командовати?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја Вама кажем ако је у саставу наше јединице, а кад није у саставу наше јединице не може.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ко каже то да нисмо ми били под Вашом командом?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ко зна. Сад Ви можете да кажете шта хоћете, откуд ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди човек да је под Вашом командом, он је припадник милиције, у нападу на Ловас тамо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сваки дан у ту милицију у Товарнику долазили официри ЈНА.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је и стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ко ме сте их доводили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ко ме сте их доводили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисмо се разумели уопште, председница већа је нешто друго рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, овај оптужени у својој одбрани износи, сваки дан пре напад у том периоду, скоро сваки дан официри ЈНА у милицији у Товарнику, да ли знате Ви за то?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја тамо ишо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли ови ваши?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да ли је командант ишао то не знам, а ја лично ишо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови Ваши из Штаба, помоћници Ваши?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ја моје старешине из Штаба слао нисам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао овај обавештајни официр?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Када се могу помоћне снаге да буду подређене оперативним јединицама? По правилу кад се уводе у оперативне јединице помоћне снаге?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта ја знам, Ви сад мене испитујете из тактике кад ово, кад оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, да не губимо време, то су све питања за вештака.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па управо у таквим ситуацијама, значи у ратним условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он то сад се не сећа, конкретно га подсећајте на конкретна дешавања тамо пред напад у Ловасу, односно у Товарнику шта се дешавало. Питајте га, па спомињали сте овде мени у одбрани официре неке Цветковића тамо ко је шта.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, али видим да човек избегава све.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не избегавам, не знам господине.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ово су прикладна питања зато што је човек официр.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја Вас сад први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довешћемо неког вештака који ће то да нам прича.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, лично човека не познајем, не могу да кажем да је био. Реците ми да ли Вам је познат Шпирић Недељко и коју функцију је обављао?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шпирић Недељко, а што одмах «не» нисте ме ни чули?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисам чуо име. Шпирић Недељко је био командир чете везе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Везе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Овај спортиста што је трчао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, па како је носио беле опасаче?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Он је командир чете везе био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио беле опасаче?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да тврдите, Ви сте питали њега.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Он је био командир чете везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио те беле опасаче?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, он носи СМБ опасач, а чета војне полиције носи беле опасаче.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ко је био командир те чете војне полиције?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Та се чета распала.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није тачно господине.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: После се формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: После се формирала, не знам ко је био командир чете да вам кажем поштено.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био тамо присутан сваки дан, па немојте мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, немојте да мешате сведочење и питања, поставите питање, он ће да одговори, а после ћете на крају рећи које су примедбе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се. Реците ми Ваша бригада је била под Првом дивизијом је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Прва дивизија да ли је била под крагујевачким корпусом?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, под командом Прве Армије.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Прве Армије добро. Реците ми молим Вас, ко је вршио преговоре везано за село Ловас, да ли Вам је познат тај официр? Да ли знате да ли су били преговори уопште?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ја нисам био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате ништа у вези тога?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми извиђачку чету да ли сте имали у оквиру бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: По формацији јесте извиђачка чета.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли вам је познато ко је био командир те чете?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ту се исто мењао, та је чета све из резерве.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ако знате знате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, све из резерве. Чета војне полиције, извиђачка чета сто посто из резерве, Други механизовани, Други оклопни, инжињерија, све то из резерве од команданта до последњег војника и мењали су се стално, овај дође, онај оде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми да ли је у Вашем том командном кадру био господин Радосављевић?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Противавионац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па не знам шта је, ја питам Радосављевић презиме?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Има Радосављевић био командант, односно не коамндант начелник противваздушне одбране Радосављевић Миодраг.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли је официр био Вукелић Милан у Вашој јединици, у ствари у Вашој бригади?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Вукелић Милан?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тај могуће, ако је био могуће да је из резерве, активног састава не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не, активни састав?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сад.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ако не знате ништа.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Долазили су из Више војне акамедије јер расформиран је центар Више војне академије, Ратна школа, сви ти официри су давати јединицама, ко је, шта је, како, један оде, други дође, ја не могу да кажем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За мој активни састав што је био ја знам по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко рекосте обавештајни официр?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Исто тако је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био тад?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тада када је почело да ли је био Марковић Недељко, он чини ми се да је отишао у пензију, па је после дошао Косурић Светозар или није из школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме у десетом месецу 1991. ко је био помоћник начелника Штаба за обавештајне послове?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја, шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тачно по имену не могу да се сетим, не знам. Нисам ја знао за ова питања, ја да сам отишо да тражим да видим човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ми Вам овде предочавамо неку документацију.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ама бре човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то имате нешто кући записано?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Верујте ми све сам, нисам ја, ја сам остао киван на Југословенску народну армију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате нешто кући записано па сад нисте понели?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа верујте, све сам предао, све сам уништио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте уништавали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа. Што ће ми. Ја сам савесно обављао своју дужност, сви су говорили, да сам ја знао да ће ово овако да буде не бих ја то, све бих то, али иди Славе овамо, дај ово, трчи онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не губимо време.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам да питам сведока само да ли познаје Петковић Љубишу можда?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е тај, ако је тај што је био обавештајац, официр безбедности у Првој дивизији он је касније, ако је тај, настрадао на Шар планини. Он је био безбедњак.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, у реду је то, где је био смештен у том периоду? Добро, добро, ако знате, знате.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Господине, то је претпостављена команда, команде дивизије, ја јесам њихов био али нисам знао све верујте. У команди дивизије је 99,99% одлазио командант бригаде изузетно када ме овај казнио тада сам ја отишао, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисам ја, јер нисам био меродаван да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато молим Вас у сабирном центру у Шиду где се налазио тај сабирни центар?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Знам да је команда дивизије била у Шиду у неком ловачком дому, а где је био сабирни центар и то верујте ми господине не знам, часна реч.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, рекли сте да сте дошли 14.09.1991. године на подручје значи Шида, на вашариште, је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не 14-ог, 19-ог.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико сам записао 14.09.1991. да сте рекли.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Можда су неке јединице стигле али ја конкретно, могуће пре мене су сигурно долазили, то је било. Сами Ви знате најбоље Ви господине знате шта је све било на вашаришту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, зато и питам. Реците ми молим Вас, да ли су неке јединице које су ишле у правцу Вуковара у Товарнику у том периоду да ли су имале неких проблема у Товарнику приликом договора Југословенске народне армије са припадницима Збора народне гарде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То су радили јединице и старешине претпостављене команде, тачније команда дивизије, команда Армије, Генералштаб итд.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам нешто друго да Вас питам у вези тога. Да ли је ту било неких ексцеса евентуално у Товарнику значи пре напада на Товарник? Није Вам познато?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам, верујте не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, добро напоменули сте везано да је оно артиљерија тукла негде јединице.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте, не артиљерија, него авијација и добро је прошао тада генерал начелник Генералштаба што је био овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то локација, тукла је на?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам да питам управо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: На један салаш тамо, био противавионски дивизион из Сремске Митровице и они су грешком гађали тај дивизион и било је повређених, не знам да ли је било погинулих и то је прострујило на вашариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то господине Девчићу Сора код Опатовца?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец био?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је било у септембру.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Крајем септембра.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Управо у том периоду, што господин сведок прича у вези тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: 1991. године да, и то је на вашаришту прострујило и ту је било великих проблема и тада је масовно напуштање јединица, бежање, бацање оружја и тако.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је много, тако да знате господине потпуковниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам да питам да ли је познато сведоку пошто је био тамо у том периоду да ли је долазио господин Аџић Благоје хеликоптером на вашариште?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је и једва је добро прошао, хтела резерва да га линчује, јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми молим Вас, управо тај уствари други дан или тај дан чак да су дошли до напуштања дезертирања великог броја јединица.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тако је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли и тај дан или други дан, сад неважно је то, отишло управо возило тенк, оклопно возило, значи да ли је био тенк да ли је био «Бов» нема везе које је, значи оклопно возило да ли је отишло пред Скупштину?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Моје, наше возило «БВП 80» возач командир син потпуковника који је био у техничкој служби пред Савезну скупштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вам се освежила меморија је ли?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, није ми се освежила него то су ствари које знам, не, није ми се освежила. Немојте да мислите молим Вас госпођо, немојте да мислите да ја нешто лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам рекох шта је предмет оптужбе Ви се ничег не сећате, овде сад.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, а ово друго што знам ја Вама, ја не кријем верујте ми милиграм. Мој домен што је, мој домен, а даље ја нећу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Довољно је, видим да сведок.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немојте, ја сам озбиљан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања. Изволите.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Мени је први пут да ја станем пред судом за својих 62 године, први пут на овакву столицу седим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, оптужени Зоран Косијер. Питао бих сведока да ли му је познато да су војне власти из Шида.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Војне власти из Шида 11-ог послале нас добровољце у састав његове бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Када, када?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: 11.10.?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, а 11.10-ог, ја мислио сам деветог сте рекли.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па смо распоређени, па нас они распоредили у Територијалну одбрану Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није Вам познато?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми да ли Вам је познато да нас је Југословенска народна армија преко Ваше бригаде плаћала?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Југословенска народна армија да је нас добровољце плаћала преко ваше бригаде?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не. Што се тиче финансија то није мој ресор.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Кажите ми споменули сте, нажалост ето покојног Милана Еремију.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Рекли сте да Вам је он нешто у вези минског поља рекао, па моје питање је колико сте пута разговарали са њим о минском пољу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Са?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Миланом Еремијом?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја кад сам отишо у пензију ја много нисам разговарао са тим стварима, са Еремијом смо много добри јер смо комшије и он је годину дана од мене млађи, ја сам 24-та класа, он је 25-та и тако то се дружили, он је човек био болестан, имао је тежак инфаркт и после други инфаркт и умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то разговарали с њим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Он је одмах исто отишо у пензију али нисмо, ово што се тиче, је ли ово укључено, је ли ме чујете? Ово што се тиче то смо разговарали горе у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Товарнику.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А даље ми, ово старешине и то, уопште кад год се сретнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у Товарнику сте то разговарали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Кад се десило ово извештај што је писан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који извештај што је писан?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Што су ови људи настрадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па рекли смо у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На минском пољу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: На минском пољу. Ја што кажем да овај потпис није мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после тог догађаја сте разговарали, кад се десио догађај па колико?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Он није у саставу био наше јединице, он је био у саставу претпостављене команде, у саставу команде дивизије и он није долазио у мој ресор није, он ако је долазио он је долазио са нашим помоћником за политички рад, јер то је политички рад, а наш одсек је оперативни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где сте разговарали то са њим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тек после кад смо отишли можда у пензију он се мени жалио да је његов колега што је он посао у армији, предао папир на неком листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ми да сте разговарали у Товарнику кад сте били?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е да први пут када је он послао тај извештај за ове људе што су настрадали и ништа више. То је званично.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Реците ми нисте ни од 2007. године када је покренут овај поступак пред овим судом за село Ловас, ни тада нисте са њим уназад три године причали до његове смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем Вас и не чујем Вас ништа, реците.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Уназад три године са покојним Јеремијом није уопште разговарао о овом случају с обзиром да је Јеремија писао извештаје.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ништа, чим смо отишли у пензију, конкретно ја кад сам отишао у пензију више о војсци било шта реч, где год неко нешто почне ја се склоним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми сад ја, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ово што сте рекли за «Душан Силни» и за минско поље, да су починили то и прво сте на почетку одмах рекли да су добровољци правили те злочине и све, а да војска ништа није.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Активна војска не и активни састав.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Који су то добровољци и шта су то направили.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То су ти људи који, ја не знам шта су, али уопште читав овај период.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекли сте све су направили тамо лоше добровољци, питам шта и који?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Они су правили те невоље, пљачкање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Које, кога су опљачкали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Од људи тамо, шта ја знам, ја не знам њихов.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од којих људи?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па од мештана, од становништва.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко Вам је то рекао, јесте видели Ви то?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сви тако причају, кога год.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ма овде је суд, Ви сте дошли и причате ту неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако да се обраћате, питајте одакле му сазнање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Видите како се он обраћа.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како како се обраћам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Они то причају и ја то овде причам.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како се обраћам ја, активни војници и активна војска није радла ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, пита Вас оптужени одакле Вам сазнања да су све то добровољци?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Мештани, мештани сви говоре ко је ово урадио добровољци, ко је ово урадио добровољци.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Он не признаје оно што је потписао, овамо прича нешто што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да чујемо даље питање.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тај, донели сте ту наредбу о нападу, о гранатирању, поставили сте минско поље, све ово оно, а тврдите да Ловас није у вашој зони одговорности.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја говорим да бригада није имала зону, ми смо на почетку имали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Браниоцу сте мало пре рекли да Ловас није у вашој зони одговорности.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то и говорим ја.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли Душан Лончар лаже кад каже да јесте?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е не знам шта, Дуле Лончар је командант а ја нисам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја Вам кажем да је рекао да је Ловас у Вашој зони одговорности.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја не знам, ја нисам командант, Душан Лончар је командант, он има право употребе јединице, он командује. И он и мени наређује.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли тамо у команди о неким важнијим стварима има да одржавате састанке?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Одржавамо, али командант може да прихвати, а не мора.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте у вези напада на Ловас одржавали састанак?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја Вама говорим да смо одржавали састанке.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја сам рекао на почетку да ја се тога ништа не сећам и не знам, прошло је 19 година и.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекли сте да је Лончар спасао људе тамо?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не тамо, него свугде, после Лончар је другачије радио са јединицом, другачије, волели су га резервисти повратили су се људи, другачији је био дуг, другачије смо се када је он званично примио дужност. Имао је неки систем рада какав такав.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли Ви знате да је Лончар био паралелно и у другој војсци?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Осим ЈНА?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, то могу да потврдим, не, не, Душан Лончар је изузетно честит и поштен човек. Гарантовано тврдим главом, не. Ја сам остао нормалан захваљујући Душану Лончару. Не, то што сте сада рекли велику сте неистину рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је доктор из Ваше те јединице, чете или већ шта сте били, помогао људима који су рањени у Ловасу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је ствар позадине доле, начелник санитетске службе.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја питам да ли знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно је, ако, ми смо свима помагали, ко је год у.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја Вас питам да ли је људима рањеним из Ловаса доктори.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно ако је било, ја не знам, али сигурно је помогао. То без даљега. То без даљега.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Мало пре сте тужиоцу рекли да сте то писали све без везе, има ЗНГ-и, нема ЗНГ-и.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то Ви најбоље знате тамо, тамо сте живели, ако сте Ви из Ловаса.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја Вам кажем шта сте Ви мало пре рекли.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако сте из Ловаса.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате на основу тог Вашег писања како кажете без везе, да су се доносиле те одлуке о нападу и о ненападу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То сте ви извештавали да има тамо, и чим се је пуцало отуда значи нешто има.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Који ви?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па не ви, из Ловаса смо трпили ватру, гађали су снајпери, гађали су минобацачи, гађали су обични стрелци, пуцало се, ми смо били у Товарнику, то је ту било. Ноћу су нападали исто, ми смо се бранили.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како сте се бранили?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ту смо били, имали смо кружно обезбеђење, нисмо ми ишли бог зна ноћу, није се могло, минирано било све.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па како сте одговорили на те нападе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па чим вас неко гађа ви ћете да ћутите или нећете да отворате ватру, ако вас.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја Вас питам како сте ви одговорили на ту ватру.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Човече божји, бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пита Вас оптужени како сте одговарали на ту ватру.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако је он гађао ватром нормално да и ја морам да отворим ватру, како да ћутим и да кажем уби ме. Војник ми гине и ја да кажем не, нека гине, нећемо ми да гађамо.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Пола сата сте давали изјаву на почетку то ништа нисте спомињали?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како нисмо спомињали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па питала Вас судија и за први и за трећи и за пети и за осми, Ви сте рекли да не знате о томе ништа да је пуцано са ваше стране.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисмо ми кренули да идемо да пуцамо на село, ако из села није отворана ватра, али ако ти неко отвара ватру мораш да отвориш ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ако ако, а Ви се свега ничег не сећате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сад ме он пита како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево у наредби коју сте Ви овде писали, пише на артиљерији да отвори ватру по средини села.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е по средини села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то тумачите?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Није отворана ватра без везе, ако је, кад се.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Имам само примедбу да осим Љубана никог више није споменуо по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може мало воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте сведоку воде па да. Ево опт.Димитријевић има питања за вас.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе прво и основно питање, хтео би да те питам да ли си по специјалности тзв.оклопњак?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесте.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А касније ћеш да видиш зашто те то питам. Даље, да ли си ти као начелник штаба или твој штаб, да ли

сте поред редовних борбених извештаја и у претпостављену команду слали још неке извештаје сличне садржине, писане и тако даље?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам Димитријевићу.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, можеш ли да ми кажеш ко у команди израђује документа за командовање трупама тзв.ТКТ?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ти знаш исто.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко га ради, ја знам то али не зна овај суд господине?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Оперативни наставни одсек.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оперативно наставни орган, добро. Да ли можеш да ми кажеш ко је у оперативном органу или штабу тамо радио са тим документима ТКТ?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ма каква документа ТКТ.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро, ништа, одговарај само знаш или не знаш. Ништа ја не постављам не исилјавам. Даље, Славе да ли у јединицама ранга бригаде, односно пука бригаде и више се води ратни дневник?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Води се.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте ви водили ратни дневник Славе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Морали само да водимо, водили смо, ево показала је госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на овај оперативни дневник?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Да.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја мислим на ратни дневник Славе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па то је тај.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е то није тај дневник, то није тај дневник, оперативни дневник је друго и оперативни дневник има другу намену, много другачију намену од ратног дневника, а ратни дневник се води у свим, могу ли да му кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У свим борбеним дејствима, не само у рату, него у свим борбеним дејствима почев од јединице ранга пук, батаљон, овај пук, бригада и више, и он служи као историјски документ који се чува о ратном путу и другим дејствима, о употреби дивизије и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже нису водили тај ратни дневник, Србија није била у рату.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он није рекао да нису водили госпођо, он је мислио за оперативни дневник вероватно да је, тражим да сад се изјасниш Славе да ли сте водили то? То су два различита документа.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево га оперативни, за ратни не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. О.К. У оперативном дневнику на броју 57 пише да је извиђачка чета, одмах ћу да ти прочитам то, овако 18.10.1991. године каже да је чета војне полиције, ту не каже тројица из чете војне полиције извиђачке чете учествују у акцији чишћења Илока и да је акција успешно изведена.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ја Димитријевићу за Илок не знам ништа и знам да наше јединице нису учествовале у томе, можда је узела команда дивизије или дивизија је решавала Илок и то ти знаш исто. И дивизија је постројавала и дивизија је водила до горе до Хрватске границе.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро Славе ја те не питам ко је одредио.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немој молим те са Илоком да ме мешаш.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја питам само да ли су они заиста учествовали.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немој, то је радила виша кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин не зна и не сећа се ни Товарника, ни Ловаса, ни Илока, ниједне локације са ових простора.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Илок је госпођо радила виша кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, предочава опт.Димитријевић сада тај Илок има и у вашем оперативном дневнику, има и у вашим извештајима, Товарник исто нека, не знате.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није у зони, али он је акције и оно је наређиване су из дивизије али њихова јединица госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то пише у документима. Он то ничег се не сећа.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе у редовном борбеном извештају од 18.10.1991. године под бројем 461-1 хтео би да ти прочитам само тачку три где кажеш «стање у јединицама које обезбеђуј село Шаренград, село Ловас, село Сотин функционише без већих проблема, најнеорганизованије стање је у селу Ловас где се појављује више јединица које не поштују команду команданта који обезбеђује село» затим кажеш «у току дана командант ТО село Ловас, Љубан Деветак и тако даље, без ободбрења» да то сад ја не читам, то су неке провизорне ствари, у другом делу тога пише

«слични случајеви», односно морам да прочитам ипак «наредио је да се врши разминирање минских поља у реону ПД Ловас где се због нестручног рада дошло до повреде и погибије неколико цивила», па каже даље «слични случајеви дешавају се и у селу Товарник, где органи нове власти, нове власти врше стрељање цивила у реону размештаја јединица, а исте не сахрањују већ лешеве тако бачени леже на земљи», откуд ти је сазнање Славе да то врше нове власти?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јебо те бог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули питање. Ја Вас молим да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта да му ја сад одговорим. Мртвих је било на све стране. Било је у Товарнику, ти људи који су се међусобно убијали и стајали су незгодно, сигурно их је неко склањао, сахрањивао и то све, то су писали људи врло савесно и одговорно по ресорима, писао политичар, писао овај, писао онај све да се дозна. Шта сад ја ту да ти одговорим, да ли је било, да ли није било, да ли је ово, да ли је оно. Мртвих је било, било је и наших војника мртвих, било је и долазили су ми родитељи, долазили су и сви ту разумеш, сви. Ви стојите ту снајпер вас погоди, ручате овај вас погоди. А сад нове власти, свако у месној заједници, то је највише радио пуковник Лончар. Овај се представи ја сам председник, онај се представи ја сам председник, овај се представи ја сам секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде сте написали овде Љубан Деветак наредио разминирање минског поља?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам ја то да вам кажем поштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да објасните то?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Тај Љубан Деветак ваљда је био у село председник, шта ли је било како ли је било. Ја са њим нисам сарађивао верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а одакле ово да се напише овде? Одакле Вам то сазнање, ко је то донео у бригаду то сазнање?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: После толико година не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе хтео би само да те питам овако као другара, не као сведока, откуд се појављује сада одједном оваква информација а до тада ни у једном редовном борбеном извештају или било чему ниси написао да се стрељају ови цивили у реону размештаја јединица и тако даље?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па нисам ја то писао Димитријевићу човече, јеси питао јуче Лончара.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па Славе потписао си ти човече. И шта када ти ја подмести испод ово, пристајем да се стрељам сада тамо и да ми потпише да се стрељам.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Је ли ти знаш, Димитријевићу бар са тобом могу да разговарам човече знамо се из Ваљева, је ли ти знаш шта је све било на том ратишту.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па знам.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па је ли знаш човече да је то уопшта тарапана ко где је стигао како је стигао, радио.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко те силовао да извину ови народ, да потпишеш ово.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сад се сви наши, разумете, крива Југословенска народна армија, криви активни старешине, криви ови, криви они, крив Славе.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ајде хвала, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се Ви осећате кривим, што сте се Ви осетили кривим, ко је Вама рекао да сте Ви?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ево видите сада што сте ово написали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да сте Ви криви? Каква Југословенска народна, ми немамо никога овде из Југословенске народне армије. Имамо из Територијалне одбране, нема никог из ЈНА и шта сте Ви сад осетили да сте криви?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па знате колико ми је бре непријатно. Честит, поштен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па први пут сте на суду, не хватајте се за главу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте требали тамо кад сте били. Изволите даље.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе кад сам те питао за оног оклопњака, ако би ти сада показао слику погођеног на пример силоса или торња цркве, да ли би према тој слици, према том поготку могао да закључиш са којим је оруђем гађан тај силос и са којим минама је гађан тај силос Славе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Где ти је то.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па добро ја је тренутно немам, али да ли би могао да то учиниш молим те?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може да гађа и артиљерија, тенк гађа тренутно фугастом гранатом, ако гађаш тенк гађаш панцирном, ако гађаш тенк гађаш кумулативном.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е то је, само сам то хтео, ништа више, хвала лепо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Има три врсте граната.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пошто немам слике да ти покажем сада то отпада.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може да гађа и артиљерија, непосредно, може да гађа, да погоди, имају и оне базуке, имају и шта све није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, идемо даље са питањима.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Која су то оруђа код нас у бригади?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: 122 мм хаубице.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 122 мм хаубице, хвала лепо.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Може да гађа и посредно, може да гађа и непосредно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И непосредно, и другу ниједну, ове две је ли тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Е Славе као стручњак оклопњака, можеш ли ми рећи која је намена тенкова например, добро ако се например налазе у селу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Најрањивији је, ствар кад за струку ме питате, најрањивији је тенк када је у насељеном месту и никад тенк не сме да буде сам у насељено место управо због ових, тих блиско, за блиску борбу, ручни бацачи, ракетни. Мој војник је први настрадао сећам се из села где смо имали стрелиште, како се звало оно горе, Седларе, када га је погодио онај кроз лук, кроз доле и како се сагао он да узме муницију тако га погодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тенкова у Ловасу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Било је да. Где, у Ловасу, не. А ја сам мислио да ме питате у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате одмах чим сте чули.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У Товарнику, не, не, Ви сте рекли, ја сам мислио је ли било, мислили сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам у Ловасу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е па како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Нисам ја ишао у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да није било?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Наши тенкови нису били, можда је био неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, нисте ишли, а како знате да нису?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Можда, а ја сам мислио госпођо за наше тенкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За нашу бригаду, а они су заробљавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији су били?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Можда, заробљавали су они тенкове горе док су били још у Борово село, док су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово кад је ушла војска у Ловас и то?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За то не знам за тенкове, наш тенк није био, а да ли је био заробљен неки други и из које јединице не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе, да ли ти је можда познато пошто си тенкиста, командир Прве чете Другог тенковског батаљона који се зове Јоца Трта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То из резерве, е па то је резерва, наш комплетан Други оклопни батаљон, Други механизовани батаљон је од команданта батаљона до последњег војника све из резерве, тај Јоца Трта је сигурно био резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате га ли или знате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: И не познајем га јер ја не могу да знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро Славе, да ли си био на борбеним дејствима у долни реке Дрине, тамо код Зворника и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање. Не.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Немој то да ме чачкаш. Ја нисам смео да идем, ја као Македонац нисам смео да идем тамо.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јер је тамо био тај резервиста Јоца Трта исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли има још неких питања везано за Ловас.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има, има, има то.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не, немој да ме чачкаш тамо где.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро. Славе да ли је пракса била да ви у команди бригаде користите оклопне транспортере за превоз старешина у зони одговорности, старешина ваших старешина команде и потчињених јединица?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако није се могло, ниси био сигуран значи због снајпера, због друго да се иде са «пинцгауерима», ТАМ-овима 110, 150 могло је да се употреби али је било врло ризично

натоварити 10 старешина у транспортер, у транспортер стаје 10, ако вас неко гађа ракетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је гласило, одговарајте са да или не, је ли била пракса да се оклопним транспортерима.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зависи од ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: И да и не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: И да и не, 10 човека могу да вам погину одмах ако онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да ширите причу него само одговорите кратко на питање и.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е бре Димитријевићу.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сходно овом питању Славе, у оперативном дневнику за 10.10. од 11,15 часова пише дословце «извршено извиђање начелника штаба Ловас са БТР-ом», да ли си то реализовао?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: БТР-ом у Ловас, не знам Димитријевићу.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо. Да ли си можда, можда био упознат и у коликој мери си био упознат са прикпљањем затвореника у зони?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ни случајно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала. Ово је једно стручно питање Славе, како се и којим речима обично давалац наређења из заповести обраћа потчињеним на крају издавања наређења?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Како, шта како на крају.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па добро, можда се тужилац то не слаже, али ја, забраните Ви госпођо, немам ништа против, забраните.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта сам давао у име кога, шта .

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како којим речима се обраћа кад је издао наређење, издао је наређење и шта онда пита?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Је ли јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још питања?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Којим питањима или речима се завршава сваки састанак кад се решавају проблеми у потчињеним јединицама?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Је ли јасно и вољно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да. Да ли си ти на састанцима који су организовани уопште у команди, уједно деле и припремљена

документа која треба да се дају јединицама да се не би слала куриром?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Ако су припремљена да, ако нису припремљена не даје се.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте реализовани састанак са старешинама од 16. који сте евидентирали овде, од 16.10. у 7,00 пише «састанак са свим командантима и командирима», не сећаш се вероватно али је тада уследило једно наређење.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А што је то битно толико Димитријевићу бога му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Извините, ја ово овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени одговарају за једно врло тешко кривично дело и њима су неке ствари које се Вама чине овако фукћете ту, хватате се за главу и тако даље, и небитне, њима су битне.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је врло тешко кривично дело, тешка је казна.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бу ту машете, фукћете, шта је битно, изводите скечеве.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима је битно чим Вас људи питају.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Извините.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опет једно стручно питање, да ли си као обрађивач и у коликој мери ти лично одговоран за евентуално неспровођење или спровођење неког наређења које си писао, које си обрађивао?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам шта да ти одговорим.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала лепо. Да ли си пролазио кроз или поред шуме Јелаш?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Јесам. Јесам. Она је лево од пута.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Са чим си пролазио?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па ти знаш да ја имам, мене следује БТР.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: А команданта тенк.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си као начелник штаба обавезан да по добијању било каквог наређења из претпостављене

команде одмах или најхитније када можеш, дужан да обавестиш команданта о добијеном наређењу?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Обавезно, обавезно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Без Лончара ништа нисам могао, нисам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Славе да ли си ти знао за постојање минског поља код Ловаса?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, господине Димитријевићу, не. Лично ја не, у моје име говорим.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо. Славе да ли си молим те, добро ме прати ово, учествовао у изради наређења команде Друге пролетерске гардијске бригаде Пов.бр.411-1 од 15.10.1991. године, а које се односи на спречавање пљачки у зони, на потпуно доследно поштовање међународног хуманитарног права, на забрану напада на културна добра и тако даље?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 15.10. је ли тај документ предочавате?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: То је наређење стигло из претпостављене команде, на почетку нису били постављени пунктови, односно милиција где је сваки свашта носила је резерва, носили су свашта, и стоку и ствари и све, после је формиран су пунктови баш ту на Товарнику на излазу и они су вршили лично претрес и нас старешина и војника, а посебно резервни састав.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, то све знамо Славе само сам те ја питао да ли си ти учествовао у његовој изради?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Сигурно да сам учествовао, ако сам добио наређење од команде дивизије, сигурно учествовао, и пунктова је постојало, пунктова је постојало.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим те Славе, хтео би само још једно да ти поставим питање, овде си направио неко наређење у потпису је Славе Стојанов, то је наређење команде Друге ПГМБР 364-1 од 10.10.1991. године, у потпису је командант Душан Лончар, али ако дозвољавате госпођо председавајућа, ја би му само предочио другу страницу да нам каже то да ли је прва страница и друга идентична, односно да ли је друга страница или фалсификована или да су они накнадно урадили овај документ? Дозвољавате ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам што те прекидам, хтео би само форму да погледаш и то што личи на нешто друго, отисци машине и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да се изјасните?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па шта.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И обраћам ти пажњу на то што сам ја на другој страници ту подвукао тим плавим да погледаш те задатке које сте дали ту у том наређењу, да ли су они заиста реални и тако?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Шта знам овај лист и овај, овај је оригинал, а овај је фотокопиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта фотокопирано.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Све је то фотокопирано Славе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су то фотокопије што Вам предочавамо, оригинали се налазе у Војно безбедносној агенцији.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Обрати пажњу на форму тог другог листа и на задатке које сте дали ту. Да ли су они заиста реални и да ли се то могло десити да се такви задаци дају једном капетанчићу тамо на тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада друго, Ви га питате и једно и друго, је ли можете да се изјасните господине или не можете, губимо овде пола сата, или ћемо да правимо сада паузу.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не могу ништа, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, онда немам више питања. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Хоћете кратко да питања буду да не бисмо сада.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кратко, кратко, да, јесте. Сведок је на почетку свог излагања рекао како сам ја записала «нема потребе да се врши напад на Ловас», објашњавајући при томе да не зна за напад на Ловас, па да ли може сведок да нам објасни зашто сматра да у оно време није требало да се врши напад на Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Зашто није требало да се врши напад.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па докле год нисмо трпили ватру туда, док нису нас гађали, није било потребе, где год, одакле год не прети опасност не треба ни да нападаш ништа. Касније се то почело да гађају снајпери касније кад су ваљда ови добровољачке јединица ушле и то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли 10.10.1991. године било разлога за напад на Ловас?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не знам шта да вам кажем, не знам ја, ја сам вам рекао одмах на почетку, ја се тога ништа не сећам, ништа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да су мештани хрватске националности било у Товарнику, било у Ловасу, били обележавани неким белим тракама и обележавали своје куће белим чаршафима, је ли Вам познато, јесте чули од неког тако нешто?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, ево сад први пут од Вас чујем. Нисам чуо, могуће је да су радили свашта, знам да су обично остајали стари људи, немоћни да чувају и то, а сада да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тако нешто у Товарнику?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: У Товарнику јесте, јесте, било је стари људи остали, сећам се једне бабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Остали да чува кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумете моје питање, јесте видели у Товарнику да су неки људи обележени белим тракама?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не обележени не, него стари људи остајали у својој кући, само стари људи, баба и деда, или само баба сама, деда и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то видели сте стари људи остали кући, а ја Вас питам са белим тракама обележени?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: За обележавање, не нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте у једном тренутку исто да сте, да је ЈНА вршила разоружавање непријатељски расположеног становништва, па како је ЈНА знала које је непријатељски расположено становништво а које не?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па знало се који пуцају, који, ти су имали те ЗНГ-е и то имали су посебне униформе, они су имали другачију униформу, своје неке капе, своје неке ознаке, другачије наоружање и то су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је био значи непријатељски расположено становништво по Вама тада у Товарник, Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је сви који су пуцали.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Па сви су, не можете госпођо не могу ја Вама да кажем сад ови су ваљали, ови нису ваљали, сами су они то, овај формира власт, онај формира власт, овај ово ради, онај оно

ради и тако даље, у врло незгодној ситуацији смо ми били убачени тамо, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље имате ли питања?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли Вам је познато да је значи иза 18-тог са територије Ловаса и Товарника протерана ова добровољачка јединица «Душан Силни», је ли знате нешто о томе?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Е то не, ако је ко протерао то је протерала виша команда, ко има јаче снаге.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Ви не знате да су они удаљени?

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Не, не знам, не. То могуће да је урадила или команда дивизије или неко други, пошто они мају више снага, јаче и другачије је њихова наређења другачија су него наша.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има тужилац допунских питања? Уствари немате право.

Довршено сведочење господине Стојанов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да.

Сведок СЛАВЕ СТОЈАНОВ: Хвала вам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 13,00 часова и биће настављен:

Дана 24. јуна 2010. године са почетком у 09,30 часова.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија